

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.282/2022. számú ügyben Szegeden, 2022. október 20. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján 2022. október 27. napján meghozta és kihirdette a 12. sorszámú

í t é l e t e t:

A hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a *Gyulai Törvényszék* 2021. december 3. napján kihirdetett 13.B.308/2019/157. számú ítéletét

megváltoztatja:

Terhelt1 I. rendű vádlott folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetteként [Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bc) alpont (5) bekezdés b) pont] minősített cselekményét

folyatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének [Btk. 372. § (1) bekezdés *I. fordulat*, (2) bekezdés *bc) pont* (5) bekezdés b) pont] minősíti.

Terhelt1 I. rendű vádlott szabadságvesztését 4 (négy) évre, a pénzbüntetést 250 (kettőszázötven) napi tétel, napi tételenként 5000.- (ötezer) forint, összesen 1.250.000.- (egymillió- kettőszázötvenezer) forintra enyhíti.

Terhelt1 I. rendű vádlottat 5 (öt) év lelkészi foglalkozástól eltiltásra is ítéli.

Mellőzi azt a megállapítást, hogy egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Terhelt2 II. rendű vádlott költségvetést károsító cselekményét

bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés c) pont, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat] *minősíti*.

Terhelt2 II. rendű vádlott pénzbüntetése napi tételének számát 200 (kettőszáz) napi tételre enyhíti. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000.- (tízezer) forintra felemeli.

Amennyiben a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelik, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata *börtön*, egyéb esetekben a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést *fogház* fokozatban kell végrehajtani. *Mellőzi* azt a megállapítást, hogy egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Terhelt3 III. rendű szabadságvesztése felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre *enyhíti*, a pénzbüntetés kiszabására és átváltoztatására vonatkozó rendelkezéseket *mellőzi*.

Terhelt3 III. rendű vádlottat az ellene bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette [Btk. 372. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól *felmenti*.

Terhelt4 IV. r. vádlott folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntetteként [Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bc) alpont (5) bekezdés b) pont] minősített cselekményét

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetteként [Btk. 372. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés bc) pont (5) bekezdés b) pont] és

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás büntetteként [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont] *minősíti*.

A bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] minősített cselekményét

bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. és 3. fordulat, c) pont, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat] és

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] *minősíti*.

Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés kiszabására és átváltoztatására vonatkozó rendelkezéseket *mellőzi*.

Terhelt4 IV. r. vádlottat az ellene bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntette [Btk. 376. § (1) bekezdés (3) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól *felmenti*.

Terhelt5 V. rendű vádlott cselekményét

folymatolagosa elkovetett csalás buntetteként [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulata, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont] *minősíti*.

Amennyiben a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelik, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata *börtön*, egyéb esetekben a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést *fogház* fokozatban kell végrehajtani. *Mellőzi* azt a megállapítást, hogy egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában *mellőzi* azt a megállapítást, hogy egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az cég cégjegyzékszám alatt bejegyzett, Cím8 szám alatti székhely) büntetőeljárás alá vont jogi személy vonatkozásában a pénzbírság kiszabását *mellőzi*.

A polgári jogi igényre, valamint illetékfizetésre vonatkozó rendelkezéseket *mellőzi*.

A sértett1 magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A cég₂ székhely: Cím7) büntetőeljárás alá vont jogi személlyel szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 3.280.000.- (hárommillió-kettőszázszáznolcvanezer) forintra *leszallítja*.

A sértett1 magánfél zár alá vétellel kapcsolatos tájékoztatását *mellőzi*.

A Békéscsabai Járásbíróság 7.Bny.181/2017/2., illetve a Gyulai Törvényszék 9.Bnyf.184/2017/5. számú határozatával és a Békéscsabai Járásbíróság 7.Bny.250/2017/2., illetve a Gyulai Törvényszék 9.Bnyf.297/2017/3. számú határozatával Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában,

a Békéscsabai Járásbíróság 7.Bny.182/2017/2. számú határozatával az cég1 vonatkozásában, a Békéscsabai Járásbíróság 7.Bny.295/2017/2. illetve a Gyulai Törvényszék 9.Bnyf.298/2017/3. számú határozatával és a Békéscsabai Járásbíróság 7.Bny.304/2017/2. illetve a Gyulai Törvényszék 9.Bnyf.316/2017/3. számú határozatával Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában elrendelt zár alá vételeket *feloldja*.

Az cég1 bűnügyi költség megfizetésére kötelezését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy Terhelt1 I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám, lakóhelyének címe helyesen: cím

Az I. r. vádlott terhére megállapított költségvetési csalás büntette jogszabályi alapja helyesen: Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. és 3. fordulat, c) pont (5) bekezdés b) pont 2. fordulat.

Terhelt2 II. r. vádlott lakcímének írásmódja helyesen cím

Terhelt2 II. r. vádlott terhére megállapított vagyon elleni bűncselekmény megnevezése helyesen: bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntette [Btk. 376. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pontja], a közbizalom elleni bűncselekmények megnevezése helyesen: 2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §].

Terhelt3 III. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma szám_1

Terhelt3 III. r. vádlott terhére megállapított költségvetési csalás büntette jogszabályi alapja helyesen: Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat, a közbizalom elleni bűncselekménye megnevezése helyesen: bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §].

Terhelt5 V. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma szám_2, lakóhelyének címe helyesen: cím

Terhelt6 VI. r. bűncselekményének megnevezése helyesen: bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntette [Btk. 376. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pontja].

Kötelezi a cím, hogy a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására fizessenek meg egyetemlegesen a másodfokú eljárásban felmerült 117.600.- (egyszáztizenhétézer-hatszáz) forint bűnügyi költségből 54.771. (ötvennégyezer-hétszázhetvenegy) forintot. A fennmaradó 62.829.- (hatvankettőezer-nyolcszázhuszonkilenc) forintot az állam viseli.

Az ítéletnek Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottakra, a cég2, az cég1ra és az cég3ra vonatkozó része ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottat folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntette [Btk. 376. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont], folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette [Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bc) alpont, (5) bekezdés b) pont], költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) és c) pont, (5) bekezdés b) pont] és 3 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 500 napi tétel pénzbüntetésre és mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy Terhelt1 I. r. vádlott legkorábban a börtönbüntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000.-Ft-ban állapította meg, és rendelkezett az így összesen kiszabott 2.500.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról azzal, hogy egy napi tétel összegének helyébe 1 napi szabadságvesztés lép. A Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés időtartamába az általa előzetes fogva tartásban töltött időt beszámította.

[2] Terhelt2 II. r. vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntette [Btk. 376. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) és c) pont, (3) bekezdés b) pont] és 2 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy a büntetés végrehajtásának elrendelése esetén Terhelt2 II. r. vádlott legkorábban a börtönbüntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000.-Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így összesen kiszabott 2.000.000.-Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni, amely esetben egy napi tétel összegének helyébe 1 napi szabadságvesztés lép. Terhelt2 II. r. vádlott által kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetére annak időtartamába a II. r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt beszámította.

[3] Terhelt3 III. r. vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntette [Btk. 376. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette [Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bc) alpont, (5) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés b) pont] és folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év könyvelői foglalkozástól történő eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette és megállapította, hogy Terhelt3 III. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 3.000.-Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így összesen kiszabott 900.000.-Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni akként, hogy egy napi tétel összegének helyébe 1 napi szabadságvesztés lép.

[5] Terhelt4 IV. r. vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntette [Btk. 376. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette [Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bc) alpont, (5) bekezdés b) pont] és bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] miatt halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év szociális intézményvezetői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[6] A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500.-Ft-ban állapította meg, rendelkezett az így összesen kiszabott 500.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetés esetén fogházban történő szabadságvesztésre való átváltoztatásáról akként, hogy egy napi tétel összegének helyébe 1 napi szabadságvesztés lép.

[7] Terhelt5 V. r. vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette [Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bc) alpont, (5) bekezdés b) pont] miatt 1 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette annak megállapítása mellett, hogy Terhelt5 V. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[8] A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000.-Ft-ban állapította meg és rendelkezett az így összesen kiszabott 750.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetés esetére annak fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról akként, hogy egy napi tétel összegének helyébe 1 napi szabadságvesztés lép.

[9] Terhelt6 VI. r. vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntette [Btk. 376. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] miatt 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500.-Ft-ban állapította meg és rendelkezett az így összesen kiszabott 500.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról akként, hogy egy napi tétel összegének helyébe 1 napi szabadságvesztés lép.

[10] A cég4 büntetőeljárás alá vont jogi személlyel szemben 500.000.-Ft, az cég1 büntetőeljárás alá vont jogi személlyel szemben 3.000.000.-Ft, míg az cég3 büntetőeljárás alá vont jogi személlyel szemben 1.500.000.-Ft pénzbírságot szabott ki.

[11] Kötelezte Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakat a sértett1 magánfél részére 2.500.000.-Ft egyetemleges megfizetésére, valamint ehhez kapcsolódóan 1.500.000.-Ft eljárási illeték megfizetésére, Terhelt1 I. r. vádlottat a magánfél részére 3.675.103.-Ft, valamint ehhez kapcsolódóan 220.510.-Ft eljárási illeték önálló megfizetésére, Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r. vádlottakat a magánfél részére 1.627.485.-Ft és ehhez kapcsolódóan 97.650.-Ft eljárási illeték egyetemleges megfizetésére, Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakat a magánfélnek 12.146.101.-Ft és ehhez kapcsolódóan 728.770.-Ft eljárási illeték megfizetésére, Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 – helyesen V. r. – vádlottakat a magánfél részére 24.156.801.-Ft, valamint ehhez kapcsolódóan 1.449.410.-Ft eljárási illeték egyetemleges megfizetésére.

[12] A sértett1 magánfélnek 541.015.-Ft erejéig előterjesztett polgári jogi igényét elutasította és a magánfél polgári jogi igényének érvényesítését ezt meghaladóan egyéb törvényes útra utasította.

[13] A cég4 büntetőeljárás alá vont jogi személlyel szemben 3.880.000.-Ft-ra nézve vagyonekobbzást rendelt el.

[14] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, azok részbeni kiadásáról, részben pedig az iratokhoz történő csatolásáról. Tájékoztatta a sértett1 magánfelet, hogy a nyomozás során elrendelt zár alá vételeket fel kell oldani, ha a polgári jogi igény megítélése esetén a magánfél a megállapított teljesítési határidő lejáratától számított két hónapon belül nem kért végrehajtást, illetve a polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasításától számított két hónap elteltével, kivéve, ha a magánfél a polgári jogi igényét e határidő előtt egyéb törvényes úton szabályszerűen már érvényesítette.

[15] A Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt pénzüsszegek lefoglalását megszüntette és azokat az I. r. vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy a vele szemben megállapított pénzbüntetés és bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[16] Az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésével kapcsolatban akként rendelkezett, hogy Terhelt1 I. r. vádlottat 60.400.-Ft önálló megfizetésére, Terhelt2 II. r. vádlottat 7.200.-Ft önálló megfizetésére, Terhelt3 III. r. vádlottat 28.797.-Ft önálló megfizetésére, Terhelt4 IV. r. vádlottat 548.932.-Ft önálló megfizetésére, az I., II., III. és IV. r. vádlottakat egyetemlegesen 28.217.-Ft megfizetésére, az I., II., III., IV., V. és VI. r. vádlottakat egyetemlegesen 733.001.-Ft megfizetésére, míg a cég4ot, az cég5ot és az cég3ot 430.800.-Ft egyetemleges megfizetésére kötelezte.

[17] A törvényszék ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések kerültek bejelentésre, így

- az ügyészség valamennyi vádlott terhére súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést;
- Terhelt1 I. r. vádlott és védője egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést,
- Terhelt2 II. r. vádlott felmentés érdekében jelentett be fellebbezést arra hivatkozással, hogy nem követett el bűncselekményt, illetve a vád nem bizonyított, továbbá a magánfélnek történő fizetés alóli felmentés és a cégekkel szemben kiszabott intézkedés törlése érdekében, valamint az cég7-vel szemben kiszabott pénzbírság és a bűnügyi költség megfizetésére kötelezés miatt, míg védője elsődlegesen bűncselekmény hiánya okából történő felmentés, másodlagosan bizonyítottság hiánya okából történő felmentés, míg harmadlagosan enyhítés érdekében fellebbezett,
- Terhelt3 III. r. vádlott védője elsődlegesen bűncselekmény hiánya okából, másodlagosan bizonyítottság hiánya okából történő felmentés érdekében jelentett be fellebbezést,
- Terhelt4 IV. r. vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, míg védője elsődlegesen bűncselekmény hiánya okából, másodlagosan bizonyítottság hiánya okából történő felmentés, míg harmadlagosan enyhítés érdekében fellebbezett,
- Terhelt5 V. r. vádlott és védője egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést,
- Terhelt6 VI. r. vádlott védője elsődlegesen a tényállás téves megállapítása miatt felmentés érdekében, míg másodlagosan enyhítés iránt jelentett be fellebbezést,
- az cég6, az cég7 és a cég8 jogi személyek érdekében eljáró ügyvéd mindhárom cég vonatkozásában a pénzbírság kiszabása miatt, illetőleg a cég8 vonatkozásában a vagyonekobbzás mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést,
- Terhelt2né, mint a jogi személyek törvényes képviselője a cég8-vel szemben kiszabott pénzbírság és vagyonekobbzás, illetőleg a bűnügyi költségre kötelezés miatt, továbbá az cég6-

vel szemben kiszabott pénzbírság és büntügyi költségre kötelezés miatt jelentett be fellebbezést.

[18] A fellebbviteli főügyészség – a fellebbezési nyilvános ülésen pontosított – átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést fenntartotta, a vádlottak és védőik, valamint a jogi személy érdekében eljáró ügyvéd által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint Terhelt2 II. r. vádlott által az cég7 vonatkozásában, valamint Terhelt2né által a cég8-vel és az cég6-vel kapcsolatban bejelentett fellebbezések nem jogosulttól származnak, így azok elutasítására tett indítványt.

[19] Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a 2020. szeptember 8. napján megtartott előkészítő ülésen Terhelt4 IV. r. vádlott kihallgatását követően az általa csatolt beadványokat és okiratokat ismertette, valamint amikor az ítélet kihirdetését követően a kihirdetéskor jelen nem lévő fellebbezésre jogosultaknak csak indokolt ítéletet küldött, elmulasztotta az ítélet rendelkező részének, valamint a jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatásnak a kézbesítését.

[20] Indítványozta a fellebbviteli főügyészség, hogy az ítéltábla a törvényszék által megállapított tényállást több ponton egészítse ki, illetőleg helyesbítse. Így az ítélet [38] bekezdését egészítse ki azzal, hogy 2019. szeptember 18. napjától az cég6 ügyvezetője Terhelt2né, míg Terhelt2 II. r. vádlott ugyanezen időponttól a kft. cégvezetője. Az [51], [58] és [59] bekezdést akként helyesbítse, hogy a cég neve helyesen: cég6, a [71] bekezdésben található számelírásokat helyesbítse, a [91] bekezdést akként helyesbítse, hogy az I. r. vádlott a III. és IV. r. vádlott közreműködésével 19.146.101.-Ft-ot, az V. r. vádlott pedig a III. r. vádlott és a IV. r. vádlott közreműködésével 24.156.801.-Ft-ot tulajdonított el jogtalanul a sértett vagyonából, a [105] bekezdést pedig az I. és az V. r. vádlottat érintően akként, hogy az I. r. vádlott az ítéleti tényállás II/1.-II/4. pontjaiban írt cselekmények elkövetésével mindösszesen 15.401.219.-Ft, míg az V. r. vádlott a II/1. tényállási pontban írt cselekmények elkövetésével 24.156.801.-Ft kárt okozott a sértettnek, helyesbítse az ítélet [135] bekezdésében a név bankszámlaszámát, míg az ítélet [228] bekezdésében írtakat tekintse a tényállás részének.

[21] Észrevételezte a fellebbviteli főügyészség, hogy a törvényszék a Terhelt1 I. r. vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítványok elutasítását csak részben indokolta meg. Így elmulasztotta annak indokát adni, hogy az I. r. vádlott védője által az előkészítő ülést megelőzően előterjesztett bizonyítási indítványban foglaltakat, nevezetesen a névltől és a benyújtó Szociális Gyámügyi Osztályától iratok beszerzését, illetőleg az egyházközség könyvvizsgálójának, tanúnak tanúkénti kihallgatását miért nem tartotta szükségesnek. Ezzel összefüggésben kifejtette azt az álláspontját, hogy ezen bizonyítási indítványoknak a teljesítése szükségtelen volt, mert azoktól eltérő tényállás megállapítása nem volt várható.

[22] Sérelmezte továbbá a fellebbviteli főügyészség, hogy a törvényszék bár helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban a terhükre megállapított bűncselekmények minősítése álláspontja szerint nem volt minden esetben törvényes. Ezzel összefüggésben utalt arra, hogy a tényállás II/1. pontjában írt cselekménnyel kapcsolatban tévedett a törvényszék, amikor Terhelt5 V. r. vádlott cselekményét bűnsegédként elkövetettnek, illetve Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottaknak ugyanezen tényállási pont alatti cselekményét 1 rendbelinek minősítette a jogtalanul eltulajdonított teljes összegre, azaz 36.302.902.-Ft-ra. Álláspontja szerint ugyanis Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlott 2011. évtől kezdődően folyamatosan, de külön-külön kötött megbízási szerződéseket a szeretetotthon és névjával, ezen megbízási jogviszony alapján járó megbízási díjat egymástól függetlenül vették fel, abból Terhelt1 I. r. vádlott 12.146.101.-Ft-hoz, míg Terhelt5 V. r. vádlott 24.156.801.-Ft-hoz jutott jogosulatlanul, a III. és IV. r. vádlottak tudtával és közreműködésével. Erre figyelemmel, mivel Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlott egymástól

függetlenül, külön megbízási jogviszonyban állt az intézménnyel, az általuk eltulajdonított megbízási díj összegéig önálló tettesei mindketten a sikkasztás bűncselekményének, és mivel Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak a Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlott által elkövetett bűncselekményekhez egyaránt segítséget nyújtott, a két különálló megbízási jogviszonyra tekintettel a cselekményeik 2-2 rendbeli bűnsegédként elkövetett sikkasztás bűntettének minősül.

[23] A fellebbviteli főügyészség a minősítés körében észrevételezte a III. tényállási ponttal kapcsolatban, hogy az egyházközség Terhelt1 I. r. vádlott közvetlen utasítására egyrészt a konkrét állami támogatás kifizetésének alapjául szolgáló jelentésekben a valóságosnál magasabb létszámadatokat szolgáltatott, másrészt a pályázatokon elnyert vissza nem térítendő állami támogatást részben a jóváhagyott céltól eltérően használta fel, ezért cselekménye helyesen a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulata, c) pont, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulata szerint is minősül, amelyhez Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak a tényállásban írtak szerint nyújtottak segítséget. Észrevételezte továbbá a jogi minősítéssel összefüggésben, hogy a törvényszék Terhelt4 IV. r. vádlott bűncselekményének jogi minősítésében elmulasztotta feltüntetni a Btk. 396. § (1) bekezdés c) pontját a III/1., illetve III/2. tényállási pontokkal összefüggésben.

[24] Indítványozta továbbá a fellebbviteli főügyészség, hogy az ítéltábla a törvényszék által figyelembe vett bűnösségi körülményeket helyesbítse, illetve egészítse ki. Ennek körében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a bünszövetségben történő elkövetést az I., II., III., IV. és VI. r. vádlottak esetében a hűtlen kezelés büntette vonatkozásában értékelje súlyosító körülményként, mivel a sikkasztás büntette és a költségvetési csalás büntette jogi minősítése során az minősítő körülményként már értékelésre került, míg az V. r. vádlott esetében mellőzze a bünszövetségben történő elkövetés súlyosító körülményként történő értékelését. További súlyosító körülményként indítványozta értékelni Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak esetében, hogy a sikkasztás büntette, illetve Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak esetében a költségvetési csalás büntette két körülménynél fogva is súlyosabban minősül, valamint az I., II. és IV. r. vádlott esetében azt, hogy a költségvetési csalás bűntettének két elkövetési fordulatát is megvalósították. Terhelt5 V. r. vádlott esetében az eltérő minősítésre figyelemmel indítványozta az enyhítő körülmények köréből annak mellőzését, hogy bűnsegédként követte el a terhére rótt bűncselekményt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlott esetében enyhítő körülményként, hogy elvesztették a munkájukat, hiszen az a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben következett be.

[25] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint Terhelt1 I. r. vádlott esetében a törvényi minimumot lényegesen meghaladó, a középértéket megközelítő szabadságvesztés büntetés kiszabása, valamint a közügyektől eltiltás súlyosítása indokolt. Álláspontja szerint a belső arányosság szempontjait is szem előtt tartva Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakkal szemben is lényegesen súlyosabb, a büntetési tételkeret alsó határát meghaladó, míg Terhelt5 V. r. vádlott esetében azzal megegyező szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges. Álláspontja szerint Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakkal szemben indokolt a közügyektől eltiltás alkalmazása is.

[26] Kifejtette továbbá a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően szabott ki pénzbüntetést Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben, azonban az egy napi tétel összegének meghatározása indokolatlanul enyhe volt, ezért a pénzbüntetés súlyosítása indokolt.

[27] Észrevételezte a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság azon vádlottak esetében, akikkel szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés

büntetést szabott ki, nem vizsgálta a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban írtak ellenére azt, hogy érdemesek-e az előzetes mentesítésre. Álláspontja szerint Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakkal szemben indokolt a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása, így ennek vizsgálata szükségtelen, míg Terhelt5 V. r. vádlott nem érdemes az előzetes mentesítésre.

[28] Kifejtette továbbá a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően alkalmazott a jogi személyekkel szemben büntetőjogi intézkedést, vagyonekobzást, és helyes volt a jogi személyeket bünygyi költség viselésére kötelező rendelkezése is.

[29] A fellebbviteli főügyészség összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatására tett indítványt akként, hogy az ítéltábla Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott folytatólagosan, bñsegédként elkövetett sikkasztás bñtettének értékelte cselekményét 2 rb. folytatólagosan, bñsegédként elkövetett sikkasztás bñtettének [Btk. 372. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés ba) és bc) alpont, (5) bekezdés b) pont] minősítse, Terhelt5 V. r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett sikkasztás bñtettének [Btk. 372. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés ba) és bc) alpont, (5) bekezdés b) pont] minősítse, Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés, az V. r. vádlott esetében megállapított próbaidő és az I. r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét emelje fel, a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze és őket közügyektől eltiltásra is ítélje. Indítványozta továbbá, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben hagyja helyben azzal, hogy a költségvetést károsító bñncselekmény jogszabályi alapja helyesen Terhelt1 I. r. vádlott esetében a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat és c) pont, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat, Terhelt2 II. r. vádlott esetében Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat és c) pont, (3) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat, Terhelt3 III. r. vádlott esetében Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat, Terhelt4 IV. r. vádlott esetében Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat és c) pont, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat. Indítványozta továbbá, hogy az ítéltábla Terhelt2né, a cég8 és az cég6 törvényes képviselője által a cég8-vel szemben kiszabott pénzbürság, vagyonekobzás és bünygyi költség megfizetésére kötelezés miatt, továbbá az cég6-vel szemben kiszabott pénzbürság és bünygyi költség megfizetésére kötelezés miatt bejelentett fellebbezését, mint nem jogosulttól származót utasítsa el.

[30] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában utalt arra, hogy a tényállás I/1.-I/5. pontjaival kapcsolatosan az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le a vagyoni hátrány keletkezésére, hiszen a kivitelezési munkák elkészültek, azokban a kartantartók csak segítséget nyújtottak, míg a könyvszakértői vélemény alapján az egyházközsége nem érte vagyoni hátrány, hiszen a megállapított tényállás szerint még az egyházközség tartozik Terhelt2 II. r. vádlott cégének. Erre figyelemmel Terhelt1 I. r. vádlott vagyonkezelői felelőssége fel sem merülhet.

[31] Kifogásolta, hogy a törvényszék nem vett fel külön bizonyítást az építkezések anyagi forrásának a tisztázására, ezen építkezésekre azonban nem az ellátottak részére juttatott költségvetési támogatás, hanem a név által juttatott összegből került sor. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás III/1. pontjával összefüggésben figyelmen kívül hagyta azokat a bizonyítékokat, amely szerint volt hétvégi ellátás, ezzel összefüggésben utalt tanú9 által Terhelt4 IV. r. vádlottnak küldött email tartalmára, amely arra vonatkozott, hogy hány fő jelent meg szombaton, illetőleg vasárnap a klubban.

[32] Kifogásolta Terhelt1 I. r. vádlott védője, hogy a törvényszék nem teljesítette az általa előterjesztett bizonyítási indítványt a név1, illetőleg a kormányhivatal

megkeresésével kapcsolatban. Véleménye szerint Terhelt1 I. r. vádlott felmentése után helyettesként eljáró tanú²⁷ tévesen intézkedett aziránt, hogy csak azokat jelentsék le, akik minden nap bejárnak, a létszámadatok utólagos korrekcióját egyébként sem engedi a rendszer. Álláspontja szerint az eljárás során beszerzett bizonyítékok nem támasztják alá azt, hogy Terhelt1 I. r. vádlott utasítást adott volna az adatok korrekciójára, vagy akár erről tudomással bírt volna.

[33] Sérelmezte, hogy a törvényszék iratellenes megállapítást tett a cég⁸ tevékenységével kapcsolatban, hiszen a nyomozati iratok között elfekvő cégmásolat szerint a cég tevékenységei közé tartozik 2013. június 24. napjától a konferencia, kereskedelmi bemutató szervezése, amely tevékenységhez tartozik a rendezvények szervezése is.

[34] A III/1. és 2. tényállási pontokkal kapcsolatban Terhelt1 I. r. vádlott védője utalt arra, hogy a tényállás nincs felderítve, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta a támogatást nyújtó hatóság ellenőrzést végző alkalmazottainak tanúként történő kihallgatását, valamint kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállásában azt állapította meg, hogy a nyilvánosság biztosítása nem értelmezhető.

[35] A II/1. tényállási ponttal összefüggésben hivatkozott arra, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapítható volt, hogy az egyházon belül szokás volt a kettős foglalkoztatás, amelyet az egyes ellenőrzések alkalmával a név¹ sem kifogásolt, és a törvényszék azon megállapítása, amely szerint Terhelt1 I. r. vádlott, illetve Terhelt5 V. r. vádlott napi egy órában végzett mentálhigiénés tevékenységet az idősök otthonában, sérti az in dubio pro reo elvét. Álláspontja szerint az gépjármű-val kapcsolatban sem sértett Terhelt1 I. r. vádlott semmilyen kifejezett rendelkezést, hiszen a presbitérium utólag jóváhagyta a gépjármű beszerzését, így az I. r. vádlott a rá vonatkozó szabályoknak megfelelően járt el. A gépkocsicserével kapcsolatban azt is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vett fel bizonyítást a lecserélt gépjármű állapotára nézve, így nem lehet azt kijelenteni, hogy annak lecserélése az ésszerű gazdálkodás körét meghaladó költsékezés lett volna. Tévesnek tartotta a törvényszéknek azon megállapítását is, amely szerint útnyilvántartás hiányában a gépkocsihasználat teljes egészében magánhasználatnak tekintendő, hiszen abban nyilvánvalóan hivatalos használat is volt. Álláspontja szerint az egyéb foglalkoztatottak sem munkavégzés nélkül jutottak fizetéshez, és a részükre kifizetett összegek sem voltak eltúlzottak, Terhelt6 VI. r. vádlott rendszeresen tartott kézműves foglalkozásokat, míg a vonatkozásában nyilatkozatot tevő tanúknak nem volt feladata az ilyen munkát végzők ellenőrzése, így vallomásukra tényállást megállapítani nem lehet.

[36] A költözköztetési ingóságokkal kapcsolatban Terhelt1 I. r. vádlott védője utalt arra, hogy az átadás-átvételi jegyzőkönyv rögzítette, hogy a feleknek nincs egymással kapcsolatos követelése, így az I. r. vádlott joggal feltételezte, hogy az egyházközség azokra már nem tart igényt, egyebekben sincs bizonyítva az, hogy azokat az eszközöket az I. r. vádlott tulajdonította el, hiszen egy részük holléte nem ismert.

[37] Álláspontja szerint Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségének megállapítása törvénysértő, mert a tényállás nincs kellően felderítve, az hiányos és iratellenes. A bűnösség megállapítása esetére pénzbüntetés kiszabására és Terhelt1 I. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítésére tett indítványt arra figyelemmel, hogy köztisztviselőben áll a sértett¹ben, a vagyoni hátrány részben megtérült, az I. r. vádlott büntetlen előéletű, három gyermeke tartásáról gondoskodik saját háztartásában, hosszabb ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt és a köz javára végzett munkákat.

[38] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában sérelmezte, hogy a törvényszék a minimális indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Nem adta indokát annak, hogy mire alapozza azt, hogy a normatíva átcsoportosítása tilos volt, tévesen állapította meg azt, hogy a II. r. vádlott elesett embereket károsított meg, hiszen a vádbeli

időszakban folytatott ellenőrzések ezzel kapcsolatos hiányosságokat nem tártak fel. Terhelt1 I. r. vádlott védőjéhez hasonlóan utalt arra, hogy a sértettet nem érte vagyoni hátrány, hiszen az eljárás megindulásakor a sértett közel 100.000.000.-Ft-tal tartozott Terhelt2 II. r. vádlott cégének. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak indokolását, hogy Terhelt2 II. r. vádlottnak honnan kellett volna tudomással bírnia arról, hogy a munkáit ténylegesen a normatívákból fizetik ki, mint ahogyan a vádhatóság és az elsőfokú bíróság azt sem vizsgálta, hogy Terhelt1 I. r. vádlott valóban kapott-e kizárólagos megbízást a vagyonkezelésre.

[39] Terhelt2 II. r. vádlott védőjének álláspontja szerint a vagyonkezelő nem Terhelt1 I. r. vádlott, hanem a presbitérium volt, amely a munkálatokról tudomással bírt, és azokhoz hozzájárult. Sérelmezte, hogy a vád nem tartalmaz konkrét elkövetési magatartást Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében, hiszen a szakértői vélemény szerint nagyobb értékű munkát végzett el a II. r. vádlott cége, mint a tényállás szerinti vagyoni hátrány, így a polgári jogi igény megítélése esetén a sértett ingyen jut a beruházás értékéhez. Véleménye szerint a pályázatok rendben lezajlottak, hiszen azokat a támogató mind tartalmilag, mind a pénzügyi teljesítés szempontjából elfogadta. Utalt arra is, hogy a pályázatok megvalósulásával kapcsolatos bizonyítás olyan mértékű kiegészítése lenne szükséges, amely a másodfokú eljárásban felvehető bizonyítás kereteit meghaladja.

[40] Terhelt2 II. r. vádlott védője szintén sérelmezte a törvényszéknek azon megállapítását, amely szerint a nyilvánosság biztosítása nem értelmezhető, és utalt arra, hogy iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy Terhelt2 II. r. vádlott nem csinált semmit a kerékpártúrával kapcsolatban, hiszen ő egyeztetett tanúrel, az egyesület elnökével, pólót és táblát is csináltatott. Álláspontja szerint nem valósult meg hamis magánokirat felhasználása sem, hiszen egyrészt a tényállás szerinti cselekmények nem bűncselekmények, másrészt számlával egy tekintet alá eső okirattal korrigálta Terhelt2 II. r. vádlott a számlákat. Utalt továbbá arra, hogy a sértettet vagyoni hátrány nem érte, az intézmények számlája csupán technikai számla, ami felett az egyházközség rendelkezik, ezért történtek a kifizetések a szeretetotthon számlájáról.

[41] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy nem merült fel olyan bizonyíték, amely arra utalt, hogy a gondozottak nem kapták meg a normatívának megfelelő ellátást. Álláspontja szerint a magánfél vagyoni hátránnyal kapcsolatos levezetése téves. Fellebbezésének indokolásához csatolta Terhelt2 II. r. vádlott által utolsó szó jogán előadottakat, az ingatlanszakértő és a könyvszakértő véleményeit, a II. r. vádlott könyvszakértői véleményre tett észrevételét, valamint a II. r. vádlott által készített, az elsőfokú eljárás során már becsatolt táblázatot arra vonatkozóan, hogy a cége milyen munkákat végzett a sértett részére. Összességében Terhelt2 II. r. vádlott felmentésére tett indítványt.

[42] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában kifogásolta, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást csak részben folytatta le, és az általa beszerzett bizonyítékokat is csak részben vonta az értékelés körébe, azokból több esetben téves következtetést vont le. Ebből fakadóan álláspontja szerint a tényállás kiegészítése helyesbítésre szorul. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság adós maradt annak indokával, hogy mire alapozta, hogy a tényállás I/1. pontjával összefüggésben Terhelt3 III. r. vádlott tudomással bírt arról, hogy a cég8 nem vett részt a szervezésben. Az I/2. tényállási ponttal összefüggésben hivatkozott arra, hogy Terhelt3 III. r. vádlottnak nem volt olyan kötelezettsége, hogy az épületben folyó munkákat ellenőrizze, az I/6. tényállási ponttal kapcsolatban pedig kifejtette, hogy tanú15 sokat dolgozott az idősök otthonában, az elsőfokú bíróság egyebekben sem tisztázta a lelki segítségnyújtás fogalmát, és iratellenesen állapította meg azt, hogy a III. r. vádlottnak ellenjegyzési joga volt a számlákkal kapcsolatban.

[43] Terhelt3 III. r. vádlott védője sérelmezte, hogy tévesen került megállapításra az is, hogy Terhelt3 III. r. vádlott tudomással bírt arról, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak nem végeztek heti 40 órás mentálhigiénés munkát és ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság egyébként sem értékelte azt, hogy tanú27 vallomása önellentmondásos a lelkeszi munka időigényével kapcsolatban. A tényállás III/1. pontját illetően arra hivatkozott, hogy tanú9 vezette a létszámkimutatást, azt Terhelt3 III. r. vádlott havonta vette át, így nyilván nem állt módjába utólag azt napi szinten ellenőrizni. Hivatkozott továbbá arra is, hogy Terhelt3 III. r. vádlott apparátus hiányában képtelen volt valamennyi, a munkaköri leírásában megjelölt feladat ellátására és sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy a tanú könyvvizsgáló tanúkenti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt miért utasította el. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint Terhelt1 I. r. vádlott egyedül hozta meg a döntéseit, így adós maradt a törvényszék azzal, hogy Terhelt3 III. r. vádlott milyen módon nyújtott neki segítséget. Sérelmezte továbbá azt is, hogy az elsőfokú bíróság annak sem adta indokát, hogy amennyiben Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlott fizetését a normatívákból fizették ki, úgy miért az egyházközség a sértett ezen összeg tekintetében is. Összességében Terhelt3 III. r. vádlott bűncselekmény hiánya okából történő felmentését indítványozta.

[44] Terhelt4 IV. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék tényből tényre helytelen következtetéssel állapította meg a IV. r. vádlott bűnösségét, hiszen annak ellenére állapította meg a tényállásban, hogy a IV. r. vádlott utasította tanú9t arra, hogy a VI. r. vádlott helyett a mentálhigiénés dokumentumokat töltsse ki, hogy ilyet tanú9 a tanúvallomásában nem állított. Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt5 V. r. vádlottak a mentálhigiénés feladatokat ellátták és az elsőfokú bíróság nem adta megfelelő indokát annak, hogy a tényleges munkavégzést miért nem látta megállapíthatónak. Álláspontja szerint figyelemmel arra, hogy Terhelt1 I. r. vádlott szükség esetén este is hívható volt a haldoklókhöz, ez ügyeletnek minősül. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság önmagával ellentétes megállapításokat is tett, hiszen az ítélet [111] bekezdésében azt állapította meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlott közvetlen utasítására történt a valótlán adatszolgáltatás, míg a [112] bekezdésben már azt állapította meg, hogy tanú9 Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak utasítására töltötte ki valótlán tartalommal az ellátási naplókat és a normatíva táblázatot. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta ezzel kapcsolatban, hogy korábban is ugyanezt a gyakorlatot folytatták, utalt továbbá arra, hogy Terhelt4 IV. r. vádlottnak nem volt a nappali ellátás vezetéséhez szükséges végzettsége és egyebekben sem volt jogosultsága a szakmai elektronikus rendszerekhez, dokumentációkhoz, jelentésekhez való hozzáféréshez. Sérelmezte továbbá ezzel összefüggésben, hogy a törvényszék figyelmen kívül hagyta az elsőfokú eljárás során csatolt nyilatkozatokat, amelyekben az ellátottak nyilatkoztak, illetve utalt arra, hogy a törvényszék bár megállapította, hogy az elkövetés bünszövegségben történt, arról nem adott számot, hogy ehhez a bünszövegséghez hogyan kapcsolódott Terhelt4 IV. r. vádlott.

[45] Terhelt5 V. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával állapította meg, hogy az V. r. vádlott csak napi egy órában végzett mentálhigiénés munkát, értékelés nélkül hagyta, hogy az egyházmegyében bevett szokás a kettős foglalkoztatás, valamint arra hivatkozott, hogy az ezzel összefüggésben kihallgatott tanúk nem vonták kétségbe, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak valóban végeztek mentálhigiénés munkát. Ebből fakadóan álláspontja szerint az elsőfokú bíróság csupán vélelemmel állapította meg a napi egyórás munkavégzést. Utalt továbbá arra, hogy az ezzel összefüggésben meghallgatott tanúk egyikének sem volt ellenőrzési joga Terhelt1 I. r., avagy Terhelt5 V. r. vádlottal kapcsolatban, így nem is lehetett releváns információjuk a tényleges munkavégzésükről.

[46] Terhelt5 V. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában kifejtette azt is, hogy az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna ezzel összefüggésben a más egyházközségekben folytatott gyakorlatot, így a tényállás nem lett kellőképpen felderítve. Álláspontja szerint Terhelt5 V. r. vádlott bűnösségének megállapítása esetén a büntetés eltúlzottan súlyos, hiszen az V. r. vádlott csupán felvette a pénzt, más módon nem nyújtott segítséget Terhelt1 I. r. vádlottnak, egyébként társadalomra veszélyessége csekély fokú, hiszen nemcsak, hogy büntetlen előéletű, de szabálysértést sem követett el soha. Álláspontja szerint Terhelt1 I. r. vádlottnak a sikkasztás elkövetéséhez nem kellett Terhelt5 V. r. vádlott segítsége, míg az V. r. vádlott hivatása szociális segítő jellegű, amely a társadalom működésére pozitív hatással van. Erre figyelemmel a büntetést még a bűnösség megállapítása esetén is a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontja mellett a (4) bekezdés alkalmazásával kellett volna kiszabni. A Terhelt5 V. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetéssel összefüggésben sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt, hogy az V. r. vádlott három kiskorú gyermekének eltartásáról gondoskodik, illetve azt a körülményt, hogy polgári jogi igény megfizetésére is kötelezték. A bűnösség megállapítása esetére indítványozta a pénzbüntetés mellőzését, valamint Terhelt5 V. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítését.

[47] Terhelt6 VI. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában utalt arra, hogy a VI. r. vádlottra terhelő vallomást tevő tanúk munkavégzési helye és adott esetben a munkarendje is eltért a VI. r. vádlottétól, így vallomásuk nem alkalmas a VI. r. vádlott védekezésének, valamint az azt alátámasztó okiratok megdöntésére. A vádbeli időszakban több ellenőrzés is volt, amely szabálytalanságot nem tárt fel, így álláspontja szerint Terhelt6 VI. r. vádlott felmentése indokolt. Másodlagosan a bűnösség megállapítása esetére enyhítő körülményként indokolt figyelembe venni Terhelt6 VI. r. vádlott büntetlen előéletét, törvénytisztelő magatartását, hiszen szabálysértést sem követett el, így az a következtetés vonható le, hogy személyében nem veszélyes a társadalomra, a bűncselekmények elkövetési ideje óta hosszabb idő múlt el és a VI. r. vádlott hosszabb ideje áll büntetőeljárás alatt, a tényállás szerint a cselekményt bűnsegédként követte el, a minősítés alsó határához közeli elkövetési értékre nézve. Álláspontja szerint téves volt annak súlyosító körülményként történő értékelése, hogy a bűncselekmények felzaklatták a helyi közvéleményt és a református egyházközség tekintélyét hátrányosan befolyásolták, így álláspontja szerint Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben szükségtelen a büntetés kiszabása, így bűnössége megállapítása esetén intézkedés alkalmazása is elegendő.

[48] A cég8, az cég6 és az cég7 jogi személyek érdekében eljáró ügyvéd fellebbezésének indokolásában arra hivatkozott, hogy a vádbeli időszakban a törvényszék által megállapított tényállás szerint a sértett gyarapodott, nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást a vádirati tényállás, illetve az általa képviselt jogi személyeknek semmilyen haszna nem keletkezett a bűncselekményekkel összefüggésben, a jogi személyek vezetője nem használta fel az általa vezetett társaságot előny szerzése érdekében, így nem volt törvényes alapja sem a pénzbírság, sem a vagyonelkobzás alkalmazásának.

[49] Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen az írásban beadott fellebbezés indokolásokkal azonos tartamban szólalt fel, összességében elsődlegesen az I. és V. r. vádlott felmentését, másodlagosan a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését indítványozta.

[50] Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. vádlottak védői a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezésük írásbeli indokolásával azonos tartalomban szólaltak fel.

[51] Terhelt4 IV. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezésének írásban előterjesztett indokolását annyiban egészítette ki, hogy a IV. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítését is indítványozta a bűnösség megállapítása esetére.

[52] Terhelt6 VI. r. vádlott védője, valamint a cég8, az cég7 és az cég6 jogi személyek képviselője írásban előterjesztett fellebbezés indokolással egyező tartalommal szólt fel a fellebbezési nyilvános ülésen.

[53] A magánfél képviselője a fellebbezési nyilvános ülésen az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatát fenntartotta. Utalt arra, hogy az egyházközség vagyona nem tett volna lehetővé ilyen volumenű beruházásokat, és álláspontja szerint, ha költségvetési szempontból egységként kezelné az egyházközséget és az intézményt, még akkor is megállapítható a vagyoni hátrány az cég7 és a cég8 részére kifizetett összegek tekintetében.

[54] Terhelt1 I. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen hivatkozott arra, hogy nem követett el bűncselekményt, a mentálhigiénés munka szokás volt a lelkészek körében, az intézményben tartott ellenőrzések során az ellátottakkal interjúk készültek és ez alapján szabálytalanságot nem tártak fel, tevékenysége során az egyházközség látványosan gyarapodott.

[55] Terhelt2 II. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen utalt arra, hogy ő az egyházközséggel szerződött, nem a szeretetotthonnal. Nem volt tudomása a kifizetett összegek forrásáról, a szerződéseket megkötötték, a munkát elvégezték, előleget soha nem kértek a református egyházközségtől, a pénzt mindig jelentős késéssel fizette ki részükre a sértett. Utalt arra, hogy az önkéntesek munkáját egyetlen esetben sem számolták fel az általuk elvégzett munkával összefüggésben érvényesített számlákban, bár lehet, hogy a számviteli fegyelmet megsértette, mert a számlákon más munkák voltak feltüntetve, mint ami elvégzésre került, ezt nem tartja olyan hibának, amely vagyoni hátrányt okozott volna.

[56] Terhelt3 III. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen utalt arra, hogy a tevékenysége során igyekezett mindent a törvény szerint végezni, a normatívákat arra költötték, amire kellett, ezt egyébként az Államkincstár ellenőrizte is és hiányosságot nem tárt fel. Hivatkozott arra, hogy a vád tárgyát képező számlának a normatíván kívül egyéb fedezete is volt, például a hívektől kapott adományok. Előadta, hogy amikor eljött a sértett1-től 2017-ben, az egyházközség számláján több mint 200.000.000.-Ft volt. Az idők ellátásával kapcsolatban pedig kifejtette, hogy ha szakmailag nem is végeztek el esetleg mindent, a tényleges ellátás megvalósult.

[57] Terhelt4 IV. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen sérelmezte, hogy az elsőfokú ítéletből nem derült ki számára, hogy pontosan mit követett el, illetve mit kellett volna máshogy tennie. Utalt arra, hogy a szeretetotthon nem jogi személy, az egyházközség a jogi személy, álláspontja szerint minden ellátási formára külön működési engedélyük volt, az intézményben integrált ellátás folyt, neki egyébként sincs megfelelő végzettsége ahhoz, hogy nappali ellátás vezetője legyen. Kifejtette, hogy gazdálkodáshoz kapcsolódó jogköre egyáltalán nem volt, így nem volt rábízott vagyon sem, az pedig az ítéletből nem derült ki, hogy hogyan segítette a bűncselekmény elkövetését. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg azt, hogy ő utasította volna tanú9t arra, hogy a mentálhigiénés naplót töltsse ki, utalt továbbá arra, hogy az ellátás nélkül megkapott normatíva továbbra is ott van az egyházközség számláján, így a polgári jogi igény megfizetésére kötelezés alaptalan. Az I. és II. r. vádlottak védőjével egyezően hivatkozott arra, hogy a pályázatok esetén a nyilvánosság biztosítása a pályázat kötelező eleme, amely megfelelő módon meg is történt, ezt az eljárás során becsatolt fényképek is igazolják. Sérelmezte továbbá az üzletszerű elkövetés megállapítását, hiszen soha nem kapott rendkívüli fizetésemelést, csak a kötelező előre sorolások történtek meg, jutalmazásban sem részesült. Utalt továbbá arra, hogy bár az ítélet szerint a bűncselekmények már akkor bünszövetségben kerültek elkövetésre, amikor még nem dolgozott a sértettnél, az elsőfokú bíróság nem adott arra nézve magyarázatot, hogy ő hogyan csatlakozott ehhez a bünszövetséghez. A pályázatokkal kapcsolatban pedig

kiemelte, hogy azokat a szakmai ellenőrző szerv elfogadta és egyébként is szakértő kellett volna annak eldöntéséhez, hogy a rendezvények megvalósultak-e.

[58] Az ítéltábla a bejelentett fellebbezések joghatályosságát hivatalból is vizsgálva azt állapította meg, hogy a fellebbviteli főügyészség Terhelt2 II. r. vádlott által az cég9 vonatkozásában, valamint Terhelt2né a cég8-vel és az cég6-vel kapcsolatban bejelentett fellebbezések elutasítására irányuló indítványa téves jogi állásponton alapul.

[59] Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott, a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Jszbt.) 9. § (4) bekezdése valóban tartalmaz olyan korlátozást, amely szerint a terhelt, a terhelt hozzátartozója, illetve védője a jogi személy érdekében eljáró ügyvéd részére meghatalmazást nem adhat, illetőleg a terhelt védője nem lehet a jogi személy érdekében eljáró ügyvéd. A Jszbt. 9. § (7) bekezdése szerint azonban a jogi személy törvényes képviselője a tárgyaláson jelen lehet, valamint gyakorolhatja a (6) bekezdés b) és c) pontjaiban meghatározott jogokat, így az eljárás jogi személyt érintő ügyiratait megismerheti, a jogi személyt érintő körben bizonyítékot terjeszthet elő, indítványokat és észrevételt tehet, továbbá a bírósági eljárásban felszólalhat. Önmagában tehát abból a rendelkezésből, hogy a terhelt, a terhelt hozzátartozója, illetve védője a jogi személy érdekében eljáró ügyvéd részére meghatalmazást nem adhat, nem következik az, hogy a jogi személy törvényes képviselője egyéb jogosultsága is korlátozott lenne abban az esetben, ha a büntetőeljárás a jogi személy törvényes képviselője, vagy annak hozzátartozója ellen van folyamatban. A Jszbt. 20. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének jogi személyre vonatkozó rendelkezése ellen fellebbezésre az ügyészség, valamint a jogi személy érdekében eljáró ügyvéd és a törvényes képviselő jogosult, ez utóbbiak csak a jogi személlyel szemben alkalmazott intézkedéssel kapcsolatos ítéleti rendelkezés, vagy az ítélet indokolása ellen. A Jszbt. 20. §-a nem tartalmaz olyan kifejezett korlátozó rendelkezést – a 9. § (4) bekezdésétől eltérően – amely a jogorvoslati joggal összefüggésben bármilyen korlátozást tartalmazna arra az esetre nézve, ha a törvényes képviselő egyben a büntetőeljárás terheltje, vagy annak hozzátartozója (Kúria Bpkf.I.505/2022/6. számú végzése). Erre figyelemmel a másodfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlott által az cég7 vonatkozásában, illetve Terhelt2né által a cég8 és az cég6 vonatkozásában bejelentett fellebbezések alapján is eljárva bírálta felül a törvényszék ítéletét.

[60] Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére, a valamennyi vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítására, Terhelt1 I. r. vádlott, Terhelt2 II. r. vádlott, Terhelt5 V. r. vádlott és Terhelt6 VI. r. vádlott felmentésére, illetve büntetése enyhítésére irányuló, Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában enyhítésért, a cég8 vonatkozásában a pénzbírság, vagyonekobzás és a bűnügyi költségre kötelezés mellőzése, illetve az cég7 vonatkozásában a pénzbírság és a bűnügyi költségre kötelezés mellőzése érdekében bejelentett fellebbezések alaptalanok voltak. Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában enyhítés, illetőleg az cég6 vonatkozásában a pénzbírság és a bűnügyi költség megfizetésére kötelezés mellőzése érdekében bejelentett fellebbezések alaposak, Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában felmentés érdekében bejelentett fellebbezések részben alaposak voltak.

[61] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét teljeskörűen felülbírálta és ennek során azt állapította meg, hogy a törvényszék nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezte volna.

[62] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészségnek azon észrevételét, amely szerint eljárási szabálysértést követett el a törvényszék, amikor a 2020. szeptember 8. napján megtartott előkészítő ülésen Terhelt4 IV. r. vádlott kihallgatását követően az általa csatolt beadványokat és okiratokat ismertette, tekintettel arra, hogy a Be. 502. § (3) bekezdése alapján bizonyítás felvételére előkészítő ülésen nincs lehetőség. Figyelemmel azonban arra,

hogy az eljárás során a tanács összetételében bekövetkezett változásra figyelemmel több alkalommal is megismételte az elsőfokú bíróság a tárgyalást, így az előkészítő ülésen tévesen ismertetett okiratokat utóbb szabályosan eljárva a bizonyítás anyagává tette, ezért ez a szabálysértés az ügy érdemét nem érintette.

[63] Helytállóan utalt a fellebbviteli főügyészség arra is, hogy a Be. 455. § (3) bekezdésének megsértésével mulasztotta el a törvényszék az ítélet kihirdetésekor jelen nem lévő fellebbezésre jogosult személyeknek a rendelkező rész és a jogorvoslati rész kézbesítését, azonban ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség hivatkozott is, ezen eljárási szabálysértésnek sem volt az ügy érdemi elbírálására kihatása, mivel az arra jogosultak az indokolt ítélet kézhezvételét követően a törvényes határidőn belül nyújtották be a fellebbezésüket.

[64] Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség és több védő is utalt, az elsőfokú bíróság a Be. 561. § (2) bekezdésének f) pontjában írt rendelkezés megsértésével járt el, amikor elmulasztotta valamennyi elutasított bizonyítási indítvánnyal kapcsolatban az elutasítás indokát kifejezni az ítéletben. Ezzel kapcsolatban az ítéltábla azt állapította meg, hogy Terheltl I. r. vádlott védője által az előkészítő ülést megelőzően a név1 és a benyújtó2 Szociális Gyámügyi Osztályának iratok megküldése iránti megkeresésétől, valamint az egyházközség könyvvizsgálójának, tanúnak tanúkénti kihallgatásától eltérő tényállás megállapítása nem volt várható. Az intézmény ellenőrzésével kapcsolatos iratok beszerzése azért nem volt szükséges, mert ezen okiratokból – az intézményben napi szinten dolgozók, tehát a tényleges eseményeket személyesen tapasztaló tanúk vallomásaihoz képest – eltérő következtetés megállapítására nem lenne várható, míg tanú könyvvizsgáló iratokból dolgozott, így az egyes rendezvények és munkálatok helyszínén jelen lévő tanúk vallomásaihoz képest a kizárólag iratokon alapuló megállapításai úgyszintén nem lehetnek alkalmasak eltérő tények megállapítására.

[65] Nem osztotta az ítéltábla azokat a védői álláspontokat sem, amely szerint az elsőfokú bíróság oly mértékben megsértette indokolási kötelezettségét, hogy ezáltal az ítélet érdemi felülbírálatra alkalmatlan. A Be. 609. § (2) bekezdés d) pontja alapján az indokolási kötelezettség megsértése abban az esetben vezethet a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezésére, ha a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény Btk. szerinti minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem, vagy csak részben tesz eleget. Ugyanakkor ezen pont alapján az ítélet hatályon kívül helyezésére csak abban az esetben kerülhet sor, ha az indokolási kötelezettség megszegése folytán egyáltalán nem állapítható meg, hogy a bíróság a hivatkozott kérdésekben mire alapította döntését. Abban az esetben, amikor az elsőfokú ítéletből megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság érdemi döntése milyen ténybeli és jogi állásponton nyugszik, illetőleg utal arra, hogy a tényállás megállapítása során milyen bizonyítékokat fogadott és vetett el, az indokolási kötelezettség hatályon kívül helyezést eredményező sérelme nem állapítható meg. Ez az álláspont tükröződik a BH2015. 216. számú eseti döntésben is, amelynek II. pontja szerint az indokolási kötelezettség megszegése csak akkor képez hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést, ha az oly mértékben hiányos, hogy nem állapítható meg, hogy a bíróság a döntését mire alapította.

[66] Az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges körben és mértékben eleget tett a tényállás felderítési feladatának, a releváns tények vonatkozásában kellő körben és mélységben a bizonyítást felvette, így további bizonyítás felvételének helye nem volt. A törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során részben egymással ellentétes tartalmú bizonyítékok kerültek beszerzésre. Az elsőfokú bíróság az általa beszerzett és a tényállás megállapítása során alapul vett bizonyítékokat minimális

szinten ugyan, de az ítélet indokolásában megjelenítette, amely alapján alapvetően megállapítható volt, hogy ítéleti tényállást mely bizonyítékokra alapította.

[67] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. Ebből következően a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között végzi el. Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységének kizárólag az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységének minden lényeges releváns bizonyítékra kiterjedőnek, iratszerűnek és logikusnak kell lennie. A törvényszék bizonyíték értékelő tevékenysége csak részben felelt meg ezeknek a kritériumoknak. Az gyakran sommás, szűkszavú, részben iratellenesnek bizonyult. Az iratellenességeket azonban a másodfokú bíróság a bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján helyesbítette, aminek eredményeként a bizonyítékok értékelése immár megfelelt a fent hivatkozott kritériumoknak.

[68] Az elsőfokú bíróság által a bizonyítékok értékelése körében tett megállapításokat az ítéltábla az alábbiak szerint helyesbítette:

[69] – a [139] bekezdésének utolsó előtti mondatát akként helyesbítette, hogy Terhelt3 III. r. vádlott a bírósági tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy nem volt ellenjegyzési joga, azt csak egy régebbi SZMSZ tartalmazta (59. sorszámú jegyzőkönyv 9. oldal utolsó bekezdés),

[70] – iratellenes volt az ítélet [167] bekezdés második mondata, tekintettel arra, hogy a szám számú konferencia, kereskedelmi bemutató szervezése tevékenységhez tartozik a rendezvények szervezése is, amely a cég8 tevékenységeként 2013. június 24. napjától kezdődően bejegyzésre került,

[71] - a [174] bekezdésből mellőzte a számla ellenjegyzésére vonatkozó megállapítást, tekintettel arra, hogy ilyen nem történt, hanem a számla ellenőrzésére került sor,

[72] – a [176] bekezdésben tett megállapítás nem az cég6-re, hanem helyesen a cég8-re vonatkozott,

[73] – a [179] bekezdésben hivatkozott munkálat helyesen nem az Idősek Otthonának konyhájában folyó munkálat, hanem az épületasztalos-szerkezetépítő munkálat volt, és a valótlan tartalmú számlát kibocsátó cég helyesen a cég8 volt, amely számlának az ellenjegyzésére vonatkozó megállapítást mellőzte, mert olyan nem történt, hanem ezen esetben is a számla ellenőrzésére került sor,

[74] – a [184] bekezdésben foglaltak nem a konyhai, hanem a mosodai és az új szobákkal kapcsolatos munkálatokra vonatkoznak,

[75] – a [186] bekezdésben a kifizetett összegek megállapításának alapja helyesen nem az ingatlanszakértő, hanem a könyvszakértő szakvéleménye volt,

[76] – a [195] bekezdésének utolsó mondatából a számlák ellenjegyzésére vonatkozó megállapítást mellőzte, helyesen a számlák ellenőrzése történt meg,

[77] – a [217] bekezdést kiegészítette azzal, hogy az abban foglaltak Terhelt6 VI. r. vádlott munkavégzésére vonatkoztak,

[78] – a [249] bekezdését mellőzte, figyelemmel arra, hogy téves az az álláspont, amely szerint a vádlottnak és a védőnek kellett volna bármilyen bizonyítási indítványt előterjesztenie védekezésének alátámasztására, hiszen az ilyen jellegű bizonyítás felvétele a bíróságnak hivatalból is kötelessége,

[79] – a [251] bekezdésben téves volt annak megállapítása, hogy a Terhelt4 IV. r. vádlott által csatolt fényképek, kimutatások nem Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlott mentálhigiénés munkájával összefüggésben keletkezett. Ehelyett azt állapította meg az ítéltábla, hogy ezen dokumentumok önmagukban nem bizonyítják azt, hogy az I. és V. r. vádlott napi 8 órán át végzett volna ténylegesen ilyen jellegű munkát,

[80] – a [259] és [280] bekezdést mellőzte a másodfokú bíróság, figyelemmel arra, hogy a vádlottak által okozott kár, illetőleg vagyoni hátrány összegét a tényállás tartalmazza.

[81] Az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a rendelkezésre álló ügyiratok tartalma alapján a törvényszék által megállapított tényállást az alábbiak szerint kiegészítette, helyesbítette, illetve részben eltérő tényállást állapított meg.

[82] Az ítélet [38] bekezdését kiegészítette azzal, hogy 2019. szeptember 18. napjától az cég6 ügyvezetője Terhelt2né, míg Terhelt2 II. r. vádlott ugyanezen időponttól a Kft. cégvezetője.

[83] Az ítélet [39] bekezdését kiegészítette azzal, hogy a cég8 tevékenységeként 2013. június 24. napjától kezdődően bejegyzésre került a szám számon a konferencia, kereskedelmi bemutató szervezése (nyomozati iratok I. kötet 147. oldaltól kezdődő cégmásolat).

[84] Az ítélet [41] bekezdésének második mondatát akként helyesbítette, hogy Terhelt3 III. r. vádlott a sértett1 által fenntartott névja az ellenjegyzési jogkört csak az igazgató kötelezettségvállalása és utalványozása esetén gyakorolta, ugyanakkor felelős volt az intézmény gazdasági és pénzügyi tevékenységeért, a pénzügyi fegyelem megtartásáért, azok jogszabályok szerinti betartásáért (nyomozati iratok V. kötet 227. oldalán található Szervezeti és Működési Szabályzat).

[85] A tényállás [47] bekezdéséből Terhelt3 III. r. vádlott szándékos segítségnyújtására vonatkozó megállapítást a jogi indokolásba utalta és a [47] bekezdés második mondatát akként helyesbítette, hogy Terhelt3 III. r. vádlott, bár tudomással bírt arról, hogy a rendezvény megszervezésében, lebonyolításában a cég8 nem vett részt, ennek ellenére a valótlan gazdasági eseményről kiállított számlát ellenőrzés során szignózta és azt az egyházközség könyvelésébe befogadta.

[86] Az [52] bekezdésből Terhelt3 III. r. vádlott szándékos segítségnyújtására vonatkozó megállapítást a jogi indokolásba utalta és ezt a bekezdést akként helyesbítette, hogy Terhelt3 III. r. vádlott bár tudomással bírt arról, hogy a konyha felújítására nem került sor, a valótlan gazdasági eseményről kiállított számlát ellenőrző szignóval ellátta és azt az egyházközség könyvelésébe befogadta.

[87] A [61] bekezdést akként helyesbítette, hogy bruttó 19.983.734.-Ft került átutalásra (bírósági iratok 110. utóirata).

[88] A [63] bekezdést akként helyesbítette, hogy a vagyoni hátrány összege helyesen: 11.688.137.-Ft.

[89] A [68] bekezdésből Terhelt3 III. r. vádlott szándékos segítségnyújtására vonatkozó megállapítást a jogi indokolásba utalta és ezen bekezdést akként helyesbítette, hogy Terhelt3 III. r. vádlott bár tudomással bírt arról, hogy az egyházközség főállású karbantartókat alkalmaz, a karbantartási munkákról szóló szerződések indokolatlanok és a kiállított számlák valótlan tartalmúak, ennek ellenére a valótlan gazdasági eseményről kiállított számlákat ellenőrizte, szignóval ellátta és azt az egyházközség könyvelésébe befogadta.

[90] Az ítélet [74] bekezdésében hivatkozott cég neve helyes írásmóddal cég6, amely által kiállított valótlan tartalmú számlát Terhelt3 III. r. vádlott – helyesen – ellenőrizte.

[91] A [79] bekezdést akként állapítja meg, hogy Terhelt3 III. r. vádlott tudomással bírt arról, hogy férje és tanú24 hozzátartozói, illetőleg Terhelt6 VI. r. vádlott az intézményben csak részben folytatott mentálhigiénés tevékenységet. Az ellenjegyzésre vonatkozó megállapítást mellőzte.

[92] A [80] bekezdésből mint iratellenes megállapítást mellőzte annak megállapítását, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott utasította tanú9t az előírt mentálhigiénés napló VI. r. vádlott helyetti kitöltésére. Az ítélet [80] bekezdése helyett azt az eltérő tényállást állapította meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlott volt az, aki a nappali ellátás vezetőjét, tanú9t arra utasította, hogy az előírt mentálhigiénés naplót Terhelt6 VI. r. vádlott helyett töltsse ki azt a látszatot keltve, mintha a VI. r. vádlott minden nap bejárt volna a szeretetotthonba és névjába, és ott ellátott volna mentálhigiénés feladatokat. Terhelt6 VI. r. vádlott legtöbbször csupán azért jelent meg az intézményben, hogy a valótlannal kitöltött naplókat időről-időre aláírja (nyomozati iratok IV. kötet 152. oldalon tanú9 tanúvallomása).

[93] A [81] bekezdésből Terhelt3 III. r. vádlott és terhelt_4 IV. r. vádlottnak a vagyoni hátrány okozásában való közreműködésére vonatkozó megállapítást mellőzte.

[94] A [90] bekezdést akként állapította meg, hogy Terhelt3 III. r. vádlott tudomással bírt arról, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlott az intézményben ténylegesen nem folytatott heti 40 órában mentálhigiénés tevékenységet. Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a kifizetések ellenjegyzésével kapcsolatos megállapítást mellőzte (a rendelkezésre álló ügyiratok között nem található olyan, amelyen Terhelt3 III. r. vádlott Terhelt1 I. r. vagy Terhelt5 V. r. vádlott részére a mentálhigiénés szerződéssel kapcsolatos kifizetést ellenjegyzett, vagy ellenőrként szignózott volna).

[95] Az ítélet [91] bekezdését akként helyesbítette, hogy ezen tényállási pontban írt cselekményével Terhelt1 I. r. vádlott 12.146.101.-Ft-ot tulajdonított el, míg Terhelt5 V. r. vádlott 24.156.801.-Ft kárt okozott a sértett1 sértettnek Terhelt4 IV. r. vádlott közreműködésével.

[96] A [95] bekezdésből a rábizott vagyon eltulajdonítására vonatkozó megállapítást a jogi indokolásba utalta és ezen bekezdést akként állapította meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlott azzal a magatartásával, hogy a szeretetotthon bankkártyájával több esetben magáncélú fogyasztását egyenlítette ki, a sértett1 sértettnek 76.103.-Ft kárt okozott, amely nem térült meg.

[97] A [99] bekezdést akként helyesbítette, hogy Terhelt1 I. r. vádlott azzal a magatartásával, hogy a szeretetotthon bankkártyájával a magáncélú tankolásokat egyenlítette ki, a sértett1 sértettnek 541.015.-Ft összegű vagyoni hátrányt okozott.

[98] Az [102] bekezdését mellőzte a tényállásból, minthogy az ott írtak – részben egyébként is téves - jogkövetkeztetések.

[99] Az ítélet [105] bekezdését akként helyesbítette, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a II/1., II/2. és II/4. pontban írt cselekményeivel a sértett1 sértettnek 14.860.204.-Ft kárt okozott, amelyhez Terhelt4 IV. r. vádlott 12.146.101.-Ft erejéig segítséget nyújtott.

[100] A [125] bekezdést akként helyesbítette, hogy az egészségnap kapcsán interaktív kiállítás szervezésére nem került sor, a nyilvánosság biztosítása a támogatói okirat 12. pontjában foglaltaknak megfelelően megtörtént.

[101] A [126] bekezdést akként helyesbítette, hogy a támogatási összeg céltól eltérő felhasználásával Terhelt1 I. r. vádlott – Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak közreműködésével – 1.730.000.-Ft vagyoni hátrányt okozott a központi költségvetésnek.

[102] A [132] bekezdést akként helyesbítette, hogy az egészségnap kapcsán interaktív kiállítás és fórum munkacsoport szervezésére nem került sor, a nyilvánosság biztosítása a támogatói okirat 12. pontjában foglaltaknak megfelelően megtörtént.

[103] Az ítélet [133] bekezdését akként helyesbítette, hogy a támogatási összeg céltól eltérő felhasználásával Terhelt1 I. r. vádlott, Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak közreműködésével 1.550.000.-Ft vagyoni hátrányt okozott a központi költségvetésnek.

[104] A [134] bekezdést akként helyesbítette, hogy Terhelt1 I. r. vádlott az ítélet III/1.-III/3. pontjaiban írt cselekmények révén a központi költségvetésnek mindösszesen 66.675.118.-Ft vagyoni hátrányt okozott, amelyhez Terhelt2 II. r. vádlott 3.280.000.-Ft erejéig, Terhelt3 III. r. vádlott 63.395.118.-Ft erejéig, míg Terhelt4 IV. r. vádlott a teljes összeghez segítséget nyújtott.

[105] A [135] bekezdést akként helyesbítette, hogy az ítélet I., II. és III. pontjaiban írt pénzmozgások nem a vádirat, hanem az ítéleti tényállások adott pontjaira vonatkoznak.

[106] Az ítélet [136] bekezdését akként helyesbítette, hogy a sértett1 magánfél jogi képviselője útján 2020. szeptember 3. napján előterjesztett – módosított – polgári jogi igényében kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az I. tényállási pont vonatkozásában Terhelt1 I. r. vádlottat 64.372.410 Ft-ra, amelyből 58.774.925 Ft-ot Terhelt2 II. r. vádlottal egyetemlegesen, 48.950.523 Ft-ot Terhelt3 III. r. vádlottal egyetemlegesen, Terhelt1 I. r., Terhelt4 IV. r., és Terhelt6 VI. r. vádlottakkal egyetemlegesen 2.707.485 Ft-ot. A II/1.,2.,4. tényállási pontok vonatkozásában pedig Terhelt1 I. r. vádlottat 42.824.134 Ft-ra kérte kötelezni, amely összegből Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakkal egyetemlegesen 41.489.031 Ft-ra, Terhelt5 V. r. vádlottal egyetemlegesen 27.607.772 Ft-ra.

[107] Az ítélet indokolásának [228] bekezdését a tényállásba utalta azzal a helyesbítéssel, hogy Terhelt1 I. r. vádlott az ítéleti tényállás I/1.-I/7. és II/3. pontjában írt cselekményeivel 68.543.766.-Ft összegű vagyoni hátrányt okozott a közösségnek, amelyhez Terhelt2 II. r. vádlott a tényállás I/1.-I/5. pontjaiban írt cselekvőségével 58.685.266.-Ft erejéig, Terhelt3 III. r. vádlott az ítélet I/1., I/2. és I/5. tényállási pontjaiban írt cselekvőségével 43.903.048.-Ft erejéig nyújtott segítséget.

[108] A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a törvényszék által megállapított tényállás a felülbírálat alapját képezte.

[109] Megjegyzi az ítéltábla, hogy a fellebbviteli főügyészségnek az ítéleti tényállás [71] bekezdésével kapcsolatos helyesbítésre irányuló indítványa ellenére a tényállás ezen részét azért nem helyesbítette, mert annak nem volt semmilyen jelentősége az ügy elbírálása szempontjából.

[110] A fentiek szerint kiegészített, illetőleg helyesbített tényállás alapján az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak vonatkozásában helyesen foglalt állást a büntetőjogi felelősség vonatkozásában, míg Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak tekintetében részben helyesen állapította meg a büntetőjogi felelősséget.

[111] Terhelt3 III. r. vádlott estében a tényállás I/6., valamint II/1. pontjaival összefüggésben a III. r. vádlott sem ellenjegyzési, sem ellenőrzési tevékenységet nem végzett, hiszen ezen tevékenységekkel összefüggésben nem került sor számla kibocsátására, a kifizetés alapja a rendelkezésre álló ügyiratok tartalma szerint Terhelt1 I. r. vádlott utalványozása volt. Így Terhelt3 III. r. vádlott ezen tényállási pontokkal összefüggésben semmilyen cselekvőséget nem valósított meg. Arra vonatkozóan az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmaz megállapítást, és a rendelkezésre álló bizonyítékokból sem lehet olyan következtetést levonni, hogy Terhelt3 III. r. vádlott azzal kapcsolatos tudomása, hogy a kifizetések mögött az ahhoz szükséges mértékű valós munkavégzés nem áll, Terhelt1 I. r.

vádlottra szándékerősítő hatást gyakorolt volna, így a III. r. vádlott ezen tényállási pontokkal összefüggésben sem fizikai, sem pszichikai bűnsegélynek minősülő magatartást nem tanúsított.

[112] A II/1. tényállási ponttal kapcsolatban tévedett a törvényszék, amikor azt Terhelt5 VI. r. vádlott vonatkozásában a Terhelt1 I. r. vádlott által elkövetett sikkasztás bűnsegédi magatartásaként értékelte. Az irányadó tényállás szerint Terhelt5 a szerződések megkötésekor már tudta, hogy nem fog heti 40 órában mentálhigiénés munkát végezni a névban, a szerződés megkötésével tehát megtevesztő magatartást fejtett ki, amellyel összefüggésben a sértett1 sértettnek kárt is okozott. Erre figyelemmel az irányadó tényállás alapján Terhelt3 III. r. vádlott vád szerinti cselekvősége Terhelt5 V. r. vádlott magatartásához kapcsolódóan nem bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette, hanem bűnsegédként elkövetett csalás büntetteként minősült volna abban az esetben, amennyiben a III. r. vádlottnak ezen cselekményhez tényállásszerű elkövetési magatartása kapcsolódott volna. A III. r. vádlott azonban sem ellenjegyzést, sem ellenőrzést nem végzett ezen kifizetés tekintetében. Erre figyelemmel az ítéltábla Terhelt3 III. r. vádlottat a tényállás II/1. pontjában írt tényállás Terhelt1 I. r. vádlotthoz kapcsolódó részében bűnsegédként folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette, Terhelt5 V. r. vádlott cselekvőségéhez kapcsolatos részével összefüggésben pedig bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás büntette miatt emelt vád alól is felmentette a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján, mert a cselekménye nem bűncselekmény. A tényállás II/1. pontjával összefüggésben hozott felmentő rendelkezésekben a jogi minősítésben az ítéltábla nem utalt a bünszövetségben történt elkövetésre a később kifejtésre kerülő okok alapján.

[113] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a fentiek szerint megállapított eltérő tényállás az I/6. tényállási ponttal összefüggésben nem eredményezett további felmentő rendelkezést, tekintettel arra, hogy az csupán egy részecselekménye volt a Terhelt3 III. r. vádlott terhére megállapított bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntettének.

[114] Terhelt4 IV. r. vádlottat illetően az I/6. tényállási pont iratellenesen tartalmazta azt a megállapítást, hogy a IV. r. vádlott utasította tanú9t arra, hogy Terhelt6 VI. r. vádlott helyett a mentálhigiénés naplót töltsse ki. Ezen tényállási ponttal összefüggésben Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában sem a vádirat, sem az ítélet tényállása ezen túlmenően egyéb cselekvőséget nem tartalmazott a tényállás I/6. pontjával kapcsolatban, a IV. r. vádlottnak felrótt magatartást pedig az ügyiratok tartalma alapján nem a IV. r. vádlott, hanem Terhelt1 I. r. vádlott követte el, így a másodfokú bíróság Terhelt4 IV. r. vádlottat a bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntette miatt emelt vád alól a Be. 556. § (1) bekezdés b) pontja alapján - mert a bűncselekményt nem a vádlott követte el – felmentette.

[115] Egyebekben az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, Vonatkozik ez Terhelt3 III. r. vádlottra is, aki ugyan a számlák tekintetében – nem ellenjegyzési, hanem - ellenőrzési jogkört gyakorolt, amely valóban alapvetően formális, alaki ellenőrzést jelent, azonban tekintettel arra, hogy tudomással bírt azok – részben vagy egészében – fiktív voltáról, azzal is tisztában volt, hogy az ellenőrizve szignóval való ellátással biztosítja a számlán szereplő összeg kifizetését, s ezáltal a vagyoni hátrány okozásához hozzájárul, amely következménybe belenyugodott.

[116] Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt, hogy a sértett1 sértett vagyonkezelésével megbízott személy volt, akinek a vagyonkezelői jogosultsága ugyan nem önálló volt, hanem a presbitériummal közös, azonban az I. r. vádlott a tényállásban írtak szerint a presbitérium előzetes hozzájárulását az általa kötött és részben vagy egészben meg nem valósult szerződésekhez, utalványozásokhoz nem szerezte be. Önmagában az a körülmény, hogy a szerződések egy része utóbb a presbitérium

tudomására jutott és azokkal kapcsolatban kifogást nem fogalmaztak meg, avagy az érintett szerződések felmondása iránt a presbitérium nem intézkedett, még nem jelenti azt, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a vagyonkezelőként rá vonatkozó szabályokat ne sértette volna meg.

[117] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy bár a tényállás I. és II. pontjában írt kifizetések a helységi névja számlájáról történtek, azonban az ezen a számlán lévő pénzösszeg is a sértett1 tulajdonát képezte, figyelemmel arra, hogy a sértett1 az, amely önálló jogi személynek minősült, a fenntartásában működő intézmények azonban ilyen önálló jogalanyisággal nem rendelkeztek, csupán a gazdálkodásuk és bankszámlájuk különült el egymástól.

[118] Nem osztotta az ítéltábla a védelem köréből többek által hivatkozott azon álláspontot, amely szerint a tényállásban feltüntetett szerződésekkel összefüggésben nem keletkezett vagyoni hátrány a sértett1 sértett vagyonában, figyelemmel arra, hogy az cég6 nagyobb értékben végzett olyan munkálatokat az egyházközség részére, amelyek után számlát nem állított ki. Az esetleges vagyoni hátrány vizsgálatánál nem a sértett konkrét átfogó gazdálkodását kell ugyanis figyelembe venni, hanem azt kell vizsgálni, hogy az adott tényállásban megállapított konkrét elkövetői magatartás ütközött-e valamilyen szabályba, s azzal okozati összefüggésben következett-e be a vagyoni hátrány. Ezt szűken, szorosan és közvetlenül kell nézni, függetlenül a gazdálkodás, vagyonkezelés egészének esetleges eredményességétől. Jelen esetben pontosan ez történt, hiszen ténylegesen egyáltalán nem, vagy csak részben elvégzett munkálatokra való hivatkozással történtek a kifizetések a tényállás I/1.-I/5. pontjaiban.

[119] Önmagában valamely, a sértett szempontjából hátrányos döntés a vagyonkezelésre jogosult testület által történő utólagos megszavazása nem eredményezi a büntetőjogi felelősség alóli mentesülést (EBH2019. B. 15., BH2005. 43. II.). A kialakult bírói gyakorlat szerint megvalósul a hűtlen, avagy a hanyag kezelés abban az esetben, ha a vagyonkezelő olyan jellegű és mennyiségű munkával bíz meg külső személyt vagy szervezetet, amelyet a saját munkaszervezete is el tud látni és a szükségtelenül kifizetett díjazással szándékosan, vagy gondatlanságból vagyoni hátrányt okoz (BH2005. 43. III. pontja). Megjegyzi továbbá a másodfokú bíróság, hogy az irányadó bírói gyakorlat szerint a gazdasági szervezet nyereséges gazdálkodása mellett is elkövethető a hűtlen kezelés, amennyiben a törvényi tényállási elemek megvalósulnak (EBH2004. 1109.).

[120] Nem osztotta az ítéltábla Terhelt2 II. r. vádlott azon védekezését sem, amely szerint mindegy, hogy mi van a számlára írva, hiszen a már hivatkozottak szerint a hűtlen kezelés körében mindig az adott ügyleteket kell vizsgálni. Abban az esetben, ha valamely összeg kifizetésére ténylegesen el nem végzett, vagy csak részben elvégzett munkákra kötött szerződés, illetve számla alapján kerül sor, úgy nyilvánvaló, hogy a kifizetés indokolatlan volt, így a kifizetéssel egyidejűleg a sértett vagyonában a vagyoni hátrány be is következett.

[121] A tényállás I/6. és II/1. pontjaival kapcsolatban az elsőfokú bíróság a bizonyítékok megfelelő mérlegelésével, iratszerűen állapította meg, hogy a szerződésekben írt munkavégzés nem, vagy csak részben valósult meg, Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak esetében pedig elfogadható indokát adta a törvényszék annak is, hogy miért átlagosan napi 1 óra munkavégzést fogadott csak el a heti 40 óra helyett.

[122] Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a tényállás II/2. és II/4. pontjaiban írtak szerint az ott feltüntetett pénzösszeget, illetve tárgyakat jogtalanul eltulajdonította. A tényállás II/3. pontjával kapcsolatban az ügyiratoknak megfelelően állapította meg azt, hogy az I. r. vádlott nem a gépjármű szabályzatnak megfelelően használta a sértett1 sértett tulajdonában álló gépjármű személygépkocsit.

[123] A tényállás III/1. pontjával kapcsolatban az elsőfokú bíróság megfelelő indokolás mellett állapította meg azt, hogy a normatív támogatások jogosulatlan mértékű igénybevétele érdekében valótlan adatok szolgáltatására került sor. A tényállás III/2. és III/3. tényállási pontjaival kapcsolatban pedig bár az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg azt, hogy a két hivatkozott pályázattal összefüggésben a nyilvánosság biztosítása nem értelmezhető, hiszen mindkét esetben a támogatói okirat 12. pontja kifejezetten rendelkezik a nyilvánosság biztosításával kapcsolatos kötelezettségekről, ezen túlmenően azonban helytállóan utalt arra, hogy melyek voltak azok a tevékenységek, amelyeket a pályázatokkal összefüggésben ténylegesen nem a cég10 végzett el, így ezen összeg cég8 részére történő kifizetésével a központi költségvetésből származó forrást annak céljától eltérően használták fel.

[124] Helytállóan utalt a törvényszék arra is, hogy a tényállás I., II. és III. pontjával összefüggésben is valótlan tartalmú magánokiratok kerültek Terhelt1 I. r. vádlott által felhasználásra.

[125] Helyesen járt el a törvényszék, amikor a Btk. 2. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel vizsgálta, hogy a vádlottak vonatkozásában a bűncselekmények elkövetése, avagy az elbírálásakor hatályos büntető törvény alkalmazandó. Ennek során helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a cselekmény elbírálásakor alkalmazandó büntető törvény nem tesz lehetővé kedvezőbb elbírálást. Ugyanezt a vizsgálatot a másodfokú bíróság is elvégezte és azt állapította meg, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően nem következett be a büntető törvény olyan változása, amely bármely vádlott vonatkozásában enyhébb elbírálást tenne lehetővé, így változatlanul az elkövetéskor hatályos büntető törvény alkalmazásának van helye.

[126] Ami a jogi minősítést illeti, Terhelt1 I. r. vádlott esetében az túlnyomórészt helyes volt. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor Terhelt1nak az gépjármű személygépkocsi magáncélú használatával összefüggő cselekményét a folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette részecselekményeként értékelte. A kialakult bírói gyakorlat szerint ugyanis vagyonkezelői kötelezettség terheli azt, aki a szolgálati beosztása folytán rábízott gépjármű szabályos, rendeltetésszerű működéséért és fenntartásáért felelősséggel tartozik, az ilyen gépjármű magáncélú, szabálytalan igénybevétele esetén hűtlen kezelés valósul meg (BH1999. 151.). Így a másodfokú bíróság a II/3. tényállási pontban írt részecselekményt a hűtlen kezelés részecselekményeként értékelte.

[127] Nem osztotta az ítéltábla a törvényszéknek azt a jogi álláspontját, amely szerint a bűncselekmények elkövetése bünszövetségben történt. A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja szerint bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bünszervezet. A Kúria IV. számú Büntető Elvi Döntésének 3. b) pontja alapján az előzetes megállapodás - mint a szervezett elkövetés egyik eleme - olyan, a jövőben megvalósítandó bűncselekmények elkövetésére irányuló elhatározást jelent, amely a jogvéde érdekek ellen támadó erők viszonylag magasabb fokú szervezettségét, pl. az elkövetők következetességét, a végrehajtás egyes jelentősebb körülményeiben, módozataiban megnyilvánuló tervszerűséget is felöllelheti.

[128] A fenti fogalmi meghatározásból következően önmagában a két vagy több személy közös bűnelkövetése még nem eredményezi automatikusan a bünszövetség megállapítását, annak megállapításához szükséges egy magasabb fokú szervezettség, összehangoltság megléte is, amelyet jelen esetben a vádlottak közötti viszonyból nem lehetett megállapítani. Erre figyelemmel az ítéltábla a bünszövetségben történő elkövetést a folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette vonatkozásában a minősítés köréből mellőzte, a költségvetési csalás büntette esetében a jogszabályi alap helyesbítése körében azt nem

állapította meg és mellőzte annak súlyosító körülményként történő értékelését a hűtlen kezelés büntette vonatkozásában.

[129] Egyebekben az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően minősítette a Terhelt1 I. r. vádlott által elkövetett bűncselekményeket azzal, hogy a költségvetési csalás büntette vonatkozásában elmulasztotta a tényleges elkövetési magatartást meghatározó törvényi tényállási fordulatok feltüntetését a bűncselekmény jogszabályi alapja körében, amelyet az ítéltábla pótolta akként, hogy a III/1. tényállási ponthoz kapcsolódóan valótlanság tartalmú nyilatkozatok tétele történt, míg a III/2. és III/3. ponttal összefüggésben a tévedésbe ejtés is megvalósult a költségvetésből származó pénzeszközöknek a jóváhagyott céltól eltérő felhasználása mellett. Ezért az ítéltábla a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontja vonatkozásában az 1. és 3. fordulatot hívta fel, illetve arra tekintettel, hogy az I. r. vádlott által elkövetett költségvetési csalás büntette az üzletszerű elkövetés miatt minősült súlyosabban, a Btk. 396. § (5) bekezdés b) pontja tekintetében a 2. fordulatra történő hivatkozást is pótolta.

[130] Az elsőfokú bíróság az Terhelt2 II. r. vádlott által elkövetett cselekményeket túlnyomórészt a törvénynek megfelelően minősítette, azonban a bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette esetében téves volt a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozás, hiszen a III/1. pont elkövetésében a II. r. vádlott nem vett részt, míg a terhére megállapított bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntettének megnevezése nem a 61. számú BKv. 2. c) pontjának megfelelően történt, ezért ez utóbbi bűncselekmény megnevezését az ítéltábla helyesbítette.

[131] Az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően minősítette a Terhelt3 III. r. vádlott által a tényállás I/1, I/2, I/5. és III/1. pontjai szerint elkövetett bűncselekményeket azzal, hogy a költségvetési csalás büntette vonatkozásában a tényleges elkövetési magatartásra utaló fordulatok feltüntetése esetében is elmaradt, így azt az ítéltábla pótolta, míg a hűtlen kezelés büntette és a hamis magánokirat felhasználása vétsége megnevezése pedig nem a 61. számú BKv. 2. c) pontjának megfelelően történt, ezért azokat az ítéltábla helyesbítette.

[132] Terhelt4 IV. r. vádlott tényállás II/1. pontjában írt cselekményét a Terhelt3 III. r. vádlott esetében kifejtett körülményekre figyelemmel Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntettének és Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában pedig bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás büntettének minősítette a másodfokú bíróság.

[133] Észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék a tényállás III/1. pontjával kapcsolatban értékelés nélkül hagyta azt, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott azáltal, hogy valótlanság adatok szolgáltatására utasította tanút, egyben segítséget nyújtott a Terhelt1 I. r. vádlott által folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségéhez is. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság Terhelt4 IV. r. vádlott tényállás III. pontjában írt cselekményét bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345. §) is minősítette és a költségvetési csalás büntette tekintetében pedig figyelemmel arra, hogy a IV. r. vádlott tevékenysége hozzájárult a III/2., illetve III/3. pontban írtak szerint a költségvetésből származó pénzeszközöknek a jóváhagyott céltól eltérő felhasználásához, a terhére megállapított bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettét a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. és 3. fordulat és c) pont, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat szerint minősítette.

[134] A már hivatkozottak szerint Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában tévesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor cselekményét a Terhelt1 I. r. vádlott által elkövetett folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének bűnsegédi magatartásaként értékelte, cselekményét a másodfokú bíróság folytatólagosan elkövetett csalás büntettének [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont] minősítette.

[135] A Terhelt6 VI. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény minősítése a törvénynek megfelelő volt, azonban a bűncselekmény megnevezése során az elsőfokú bíróság nem a Kúria 61. számú BK véleménye 2.c) pontjában foglaltaknak megfelelően járt el, így az ítéltábla azt helyesbítette.

[136] Ami a büntetés kiszabásának felülbírálatát illeti, a másodfokú bíróság valamennyi vádlott tekintetében további enyhítő körülményként értékelte azt, hogy a bűncselekmények elkövetése óta hosszú idő telt el és hogy a vádlottak hosszú ideje állnak büntetőeljárás hatálya alatt. Valamennyi vádlott vonatkozásában mellőzte annak súlyosító körülményként történő értékelését, hogy a helyi közvéleményt felzaklatták, a református egyház tekintélyét hátrányosan befolyásolták a bűncselekmények, mivel ennek megállapítására nem volt adat, valamint a fentebb kifejtettekre figyelemmel a bünszövetségben történő elkövetést is. Ugyanakkor valamennyi vádlott vonatkozásában további súlyosító körülményként vette figyelembe a társas elkövetést.

[137] Terhelt1 I. r. vádlott esetében mellőzte annak súlyosító körülményként történő értékelését, hogy a lelkeszi tisztségével visszaélve követte el a bűncselekményeket (ez a kétszeri értékelés tilalmába ütközött), a cselekmény elkövetésében betöltött vezető szerepét (ilyen nem állapítható meg), valamint a költségvetési csalás bűncselekményének helyi és országos szintű elszaporodottságát, mivel ez utóbbi érdemi jelentőséggel nem bír.

[138] Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében az enyhítő körülmények köréből mellőzte azt, hogy többé nem lehet református lelkész, míg további enyhítő körülményként vette figyelembe azt, hogy hosszú ideig állt kényszerintézkedés hatálya alatt, a költségvetési csalás büntette tekintetében a minősítést megalapozó értékhatár alsó határához közeli értékre történő elkövetést és nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a helységben kifejtett értékteremtő tevékenységét.

[139] Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában mellőzte a súlyosító körülmények köréből a költségvetési csalás esetében a hosszabb időszakon keresztül történt elkövetést, valamint súlytalansága folytán a költségvetési csalás elszaporodottságának súlyosító körülményként történő értékelését, míg enyhítő körülményként vette figyelembe a II. r. vádlott idős korát.

[140] Terhelt3 III. r. vádlott esetében mellőzte a súlyosító körülmények köréből a hűtlen kezelés tekintetében a tényállás I/6. pontjára utalást, esetében helyesen az idős korát vette enyhítő körülményként figyelembe és további enyhítő körülményként értékelte a költségvetési csalás büntette vonatkozásában a minősítést megalapozó értékhatár alsó határához közeli elkövetést.

[141] Terhelt4 IV. r. vádlott tekintetében a súlyosító körülmények köréből mellőzte súlytalansága folytán a költségvetési csalás büntette esetében az elszaporodottságot és további enyhítő körülményként értékelte a költségvetési csalás büntette vonatkozásában a minősítést megalapozó értékhatár alsó határához közeli értékre történő elkövetést.

[142] Terhelt5 V. r. vádlott esetében az enyhítő körülmények köréből mellőzte a megváltoztatott minősítésre tekintettel a bűnsegédként történő elkövetést.

[143] Terhelt6 VI. r. vádlott esetében a törvényszék helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket.

[144] Az így kiegészített, illetőleg helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában úgy ítélte meg, hogy a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabásával érhetők el, tévedett azonban, amikor arra az álláspontra jutott, hogy esetében nincsen helye az úgynevezett enyhítő szakasz alkalmazásának. A másodfokú bíróság álláspontja szerint Terhelt1 I. r. vádlott

vonatkozásában az enyhítő körülmények jelentős túlsúlya állapítható meg, így erre, valamint azon körülményre figyelemmel, hogy az I. r. vádlott esetében a bűncselekmények elkövetéséhez egy jelentős értékteremtés is kapcsolódott, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzottan súlyos volt, így azt a Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pont alkalmazásával 4 évre enyhítette. A közügyektől eltiltás tartama arányos volt.

[145] Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra az álláspontra, hogy Terhelt1 I. r. vádlott esetében helye van a pénzbüntetés kiszabásának is, azonban a már hivatkozott bűnösségi körülményekre figyelemmel az I. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés eltúlzottan súlyos volt, ezért azt a rendelkező részben írtak szerint enyhítette annak megjegyzése mellett, hogy a pénzbüntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés megfogalmazása nem felelt meg a Btk. 50. § (1) bekezdésének. Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék valamennyi pénzbüntetésre ítélt vádlott esetében szükségtelenül rendelkezett arról, hogy a pénzbüntetés átváltoztatása esetén egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép, így azt minden esetben mellőzte.

[146] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék bár annak törvényi feltételei fennállnak, elmulasztotta Terhelt1 I. r. vádlottat a lelkeszi foglalkozástól eltiltani, ezért az ítéltábla az I. r. vádlottat a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja alapján a rendelkező részben írtak szerint eltiltotta, figyelemmel a Btk. 53. § (1) és (2) bekezdésére is. A foglalkozástól eltiltás törvényi feltételeinek fennállása esetén annak alkalmazása nem mellőzhető akkor sem, ha az elkövető egyébként már nem gyakorolja az adott foglalkozást.

[147] Terhelt2 II. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a büntetési célok eléréséhez nem szükséges végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása. A törvényszék Terhelt2 II. r. vádlottal szemben mind a szabadságvesztés, annak felfüggesztésének próbaideje, a pénzbüntetés és a foglalkozástól eltiltás egyaránt arányos tartamban került kiszabásra, azonban a II. r. vádlott pénzbüntetésének egy napi tételének összegét indokolatlanul alacsony összegben állapította meg, az nem igazodott megfelelően a II. r. vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz, ezért azt a rendelkező részben írtak szerint felemelte. Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, az elsőfokú bíróság pontatlanul jelölte meg az Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott foglalkozástól eltiltás jogszabályi alapját, az helyesen a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja.

[148] Tekintettel arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott esetében a pénzbüntetés meg nem fizetés esetére történő átváltoztatásával kapcsolatos rendelkezésében az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Btk. 51. § (2) bekezdését, ezért az ítéltábla azt helyesbítette.

[149] Terhelt3 III. r. vádlott esetében is helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy a büntetési célok végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetéssel is elérhetők. A szabadságvesztés tartama még a bűnösség körének megváltozása és a részleges felmentés mellett is arányosnak tekinthető, azonban a Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje eltúlzottan súlyos, ezért azt a rendelkező részben írtak szerint enyhítette annak megjegyzésével, hogy a III. r. vádlott esetében helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy indokolt a büntetés kiszabása során a Btk. 82. § (1) bekezdés, illetve (2) bekezdés b) pontja szerinti úgynevezett enyhítő szakasz alkalmazása. Törvényes és megfelelő tartamú volt a Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott foglalkozástól eltiltás is.

[150] Nem osztotta azonban az ítéltábla a törvényszéknek azt az álláspontját, amely szerint Terhelt3 III. r. vádlott esetében helye van a pénzbüntetés kiszabásának is. A Btk. 50. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő

jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. Az irányadó tényállás alapján Terhelt3 III. r. vádlott a bűncselekmények elkövetése révén haszonhoz nem jutott, ilyen célja nem is volt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint míg az üzletszerű elkövetés megállapításának lehet helye abban az esetben is, ha valamely elkövető nem saját, hanem más hasznára követi el a cselekményt, a pénzbüntetés alkalmazása szempontjából ettől eltérő helyzet áll fenn és a pénzbüntetés alkalmazására a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján csak akkor kerülhet sor, amennyiben az elkövetőt a saját haszonszerzése motiválta a bűncselekmény elkövetése során. Erre tekintettel azt állapította meg, hogy Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés kiszabásának törvényes feltételei hiányoztak, ezért esetében a pénzbüntetés kiszabására és átváltoztatására vonatkozó rendelkezéseket mellőzte.

[151] Hasonló álláspontra jutott a másodfokú bíróság a Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés vonatkozásában is, ezért a III. r. vádlott esetében kifejtett indokok alapján a IV. r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés kiszabására és átváltoztatására vonatkozó rendelkezéseket is mellőzte. Az elsőfokú bíróság egyebekben Terhelt4 IV. r. vádlottal esetében is helytállóan jutott arra az álláspontra, hogy indokolt a büntetés kiszabása során a Btk. 82. § (1) bekezdés, illetve (2) bekezdés b) pontja szerinti úgynevezett enyhítő szakasz alkalmazása és a büntetési célok eléréséhez felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása is elegendő, amelynek lényeges súlyosítása vagy lényeges enyhítése nem volt indokolt. Törvényes és arányos tartamú volt Terhelt4 IV. r. vádlott foglalkozástól eltiltása is, azonban a törvényszék tévesen jelölte meg annak jogszabályi alapját, az helyesen a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja.

[152] Tévesen járt azonban el a törvényszék, amikor Terhelt4 IV. r. vádlottat pénzbüntetésre is ítélte. Az irányadó tényállás szerint a bűncselekmények elkövetése során Terhelt4 IV. r. vádlottat nem személyes haszonszerzési cél motiválta, a cselekményekkel összefüggésben semmilyen haszonhoz nem is jutott, így – a Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában kifejtett indokok alapján – az ítéltábla esetében a pénzbüntetés kiszabására és átváltoztatására vonatkozó rendelkezéseket mellőzte.

[153] Terhelt5 V. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság úgyszintén helyesen járt el, amikor a büntetés kiszabása során azt állapította meg, hogy szükséges a szabadságvesztés büntetés kiszabása, azonban annak tartamát a Btk. 82. § (1) bekezdés, illetve (2) bekezdés b) pontja szerinti úgynevezett enyhítő szakasz alkalmazásával állapította meg és annak végrehajtását felfüggesztette. Az irányadó bűnösségi körülményekre és a belső arányosság követelményeire is figyelemmel az elsőfokú bíróság Terhelt5 V. r. vádlottal szemben törvényes nemű és arányos tartamú büntetést szabott ki, így sem annak súlyosítására, sem lényeges enyhítésére nem volt lehetőség. Helyes volt Terhelt5 V. r. vádlott pénzbüntetésre történő ítélése is, mind a napi tételek száma, mind az egy napi tétel összege arányosan került megállapításra, azonban az átváltoztatására vonatkozó rendelkezés nem a Btk. 51. § (2) bekezdésének megfelelően történt, ezért azt az ítéltábla helyesbítette.

[154] Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés törvényes nemű és tartamú volt, így annak sem lényeges súlyosítására, sem lényeges enyhítésére nem volt lehetőség.

[155] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a cég10 és az cég9 vonatkozásában helye van a pénzbírság kiszabásának és az indokolt is. Ugyanakkor az cég6 esetében az ítéltábla álláspontja szerint helye van a Jsztb. 18. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásának, amely szerint a jogi személlyel szembeni intézkedés mellőzhető, ha az a jogi személyre nézve méltánytalan hátrányt jelentene. Az irányadó tényállás szerint az cég6 a sértett1 sértettnek okozott vagyoni hátrányt meghaladó értékű munkákat végzett el a sértettnek anélkül, hogy ezen munkákra vonatkozóan a számlákat kibocsátotta volna, így az ítéltábla álláspontja szerint ezen

körülményre figyelemmel az cég6-vel szemben a pénzbírság alkalmazása méltánytalan lenne, ezért az cég6-vel szemben a pénzbírság kiszabását mellőzte.

[156] Helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy a cég10 vonatkozásában szükséges vagyonekbezés alkalmazása, azonban tekintettel arra, hogy az ítéltábla a tényállás III/2. és III/3. pontjában az elkövetési értéket a törvényszék által megállapított összeghez képest eltérően állapította meg, a cég8-vel szemben alkalmazott vagyonekbezés összegét a rendelkező részben írtak szerint leszállította.

[157] Az elsőfokú bíróság tévesen járt el a sértett1 magánfél által bejelentett polgári jogi igény elbírálásával kapcsolatban. Az elsőfokú bíróság ugyanis a polgári jogi igény egy részét megítélte, egy részét elutasította és ezen kívül az igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasító rendelkezést is hozott. A Be. 560. § (1) bekezdés b) pontja alapján a bíróság a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja, ha a vádlottat felmenti és szabálysértési felelősségét sem állapítja meg, míg az (1) bekezdés m) pontja alapján a polgári jogi igény érvényesítésének egyéb törvényes útra utasításának van helye abban az esetben is, ha a polgári jogi igénynek a büntetőeljárásban való érdemi elbírálását más körülmény kizárja. A Be. 560. § (4) bekezdése alapján pedig a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra kell utasítani akkor is, ha az (1) bekezdésben meghatározott okok a polgári jogi igénynek csak valamely részét érintik. Jelen esetben a bejelentett polgári jogi igényrel kapcsolatban az volt megállapítható, hogy az egyrésztösszezerösszeében eltérő összegeket tartalmazott az irányadó tényállásban megállapítottnál, illetve Terhelt1 I. r. vádlottal egyetemlegesen kérte különböző összeg megfizetésére kötelezni Terhelt3 III. r. vádlottat, aki vonatkozásában részleges felmentő rendelkezés is született, illetőleg bűnösségének köre szűkítésre került, továbbá egyetemleges megfizetésre kötelezését kérte Terhelt4 IV. r. vádlottnak is, aki esetében szintén részbeni felmentő rendelkezés született.

[158] Erre figyelemmel az ítéltábla a polgári jogi igény megfizetésére, valamint illeték fizetésére kötelező rendelkezéseket mellőzte annak megjegyzésével, hogy az elsőfokú bíróság az illeték viselésére kötelező rendelkezések körében figyelmen kívül hagyta az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott maximális illeték összegére vonatkozó rendelkezést, amelyet keresetenként kell figyelembe venni és nem az adott kereseten belüli részösszegeként.

[159] Mellőzte továbbá a másodfokú bíróság a törvényszéknek a sértett1 magánfélnek 541.015.-Ft erejéig előterjesztett polgári jogi igényét elutasító rendelkezését, figyelemmel arra is, hogy a magánfél által 2020. szeptember 3. napján előterjesztett pontosított polgári jogi igény ezen összeg vonatkozásában kötelezési kérelmet már nem tartalmazott.

[160] Az ítéltábla a sértett1 magánfél polgári jogi igényének érvényesítését a Be. 560. § (1) bekezdés b) pontja és m) pontja, valamint a Be. 560. § (4) bekezdése alapján utasította egyéb törvényes útra.

[161] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság zár alá vételével kapcsolatban olyan, a sértett1 magánfélhez címzett tájékoztatást alkalmazott, amelyre a hatályos büntetőeljárás törvény már nem teremt alapot, ezért a magánfél zár alá vétellel kapcsolatos tájékoztatását mellőzte és a Terhelt1 I. r. vádlott, cég6, valamint Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában elrendelt zár alá vételeket a Be. 331. § (1) bekezdés c) pont 1. fordulat és e) pont alapján feloldotta.

[162] Tekintettel arra, hogy az cég6-vel szemben a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak az intézkedés alkalmazását, a Jsztb. 19. § (1) bekezdése alapján az cég6 bűnügyi költség megfizetésére kötelezését is mellőzte.

[163] Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, az elsőfokú bíróság a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban írtak ellenére elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélt Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak érdemesek-e az előzetes mentesítésre. A másodfokú bíróság ezen vizsgálatot elvégezte és azt állapította meg, hogy a II., III., IV. és V. r. vádlottak az általuk elkövetett bűncselekmények jellegére és súlyára tekintettel nem érdemesek az előzetes mentesítésre.

[164] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[165] Terhelt1 I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma időközben megváltozott, így azt megállapította, a terhére megállapított költségvetési csalás büntette jogszabályi alapját helyesbítette. Helyesbítette a lakóhelye címére vonatkozó megállapítást is.

[166] Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a lakóhelyének címe pontatlanul került feltüntetésre, így annak írásmódját helyesbítette, míg a terhére megállapított vagyon elleni és közbizalom elleni bűncselekmények megnevezését is helyesbítette.

[167] Terhelt3 III. r. vádlott időközben megváltozott személyazonosító igazolványának számát helyesbítette, valamint a terhére megállapított költségvetési csalás büntetének jogszabályi alapját helyesbítette, míg a közbizalom elleni bűncselekményének megnevezését pontosította.

[168] Terhelt5 V. r. vádlott időközben megváltozott személyazonosító igazolványának új számát megállapította. Helyesbítette a lakóhelye címére vonatkozó megállapítást is.

[169] Terhelt6 VI. r. vádlott bűncselekményének megnevezését helyesbítette.

[170] Tekintettel arra, hogy a cég10 és az cég9 vonatkozásában alkalmazott intézkedés nem került mellőzésre, a Be. 613. § (1) bekezdése és a Jsztb. 19. § (1) bekezdése alapján a cég10ot és az cég9ot kötelezte a jogi személy érdekében eljáró ügyvéd díjával összefüggésben a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére.

[171] Mivel Terhelt4 IV. r. vádlott és védője által a IV. r. vádlott felmentése érdekében bejelentett fellebbezés részben, az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés pedig a pénzbüntetés tekintetében alapos volt, a IV. r. vádlott kirendelt védőjének díjával és útiköltségével kapcsolatos bűnügyi költséggel kapcsolatban a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Be. 576. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy azt az állam viseli.

Szeged, 2022. október 27.

Dr. Mezölaki Erik
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.282/2022/12. számú ítéletének és a Gyulai Törvényszék 13.B.308/2019/157. számú ítéletének Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. vádlottakra, valamint a cég2 és az cég3ra vonatkozó része a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2022. október 27.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke